Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 494
Marți 20 ianuarie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Guvernul romîn se declară întrutotul de acord cu noua inițiativă a U. R. S. S. privind rezolvarea problemei germane

Rezolvarea problemelor internaționale nu pe calea războiului, ci pe cea a tratativelor și înțelegerii reciproce constituie în momentul de față cea mai arzătoare dorință a popoarelor. Intre aceste probleme, un loc deosebit îl ocupă problema germană. Experiența istoriei și realitățile vieții internaționale actuale arată că aceasta este problema cheie a securității europene. De justa ei rezolvare depinde în foarte mare măsură pacea în Europa și în lume.

O contribuție de cea mai mare însemnătate la soluționarea problemei germane o aduce proiectul de Tratat de pace cu Germania elaborat de guvernul U.R.S.S. și propunerea de a se întruni o conferință a statelor interesate în vederea discutării și adoptării Tratatului. Oamenii de bună credință din toate țările lumii au primit cu deplină aprobare noua inițiativă sovietică menită să găsească cea mai potrivită cale pentru a se pune capăt situației nefirești în care se află Germania.

Zilele trecute a fost dată publicității Declarația guvernului Republicii Populare Romîne în legătură cu încheierea Tratatului de pace cu Germania. Subliniind marea însemnătate pe care o au noile propuneri sovietice, guvernul romîn se declară întrutotul de acord cu conținutul proiectului de Tratat. In declarație se subliniază de asemenea, că guvernul țării noastre este gata să participe la conferința propusă pentru discutarea proiectului Tratatului de pace cu Germania și să contribuie astfel la înlăturarea unuia din cele mai grave izvoare ale încordării internaționale.

Sincer atașat cauzei păcii și colaborării între state, poporul nostru este direct interesat ca să se creeze toate condițiile pentru crearea unei Germanii unite, democratice și pașnice și să se pună capăt pentru totdeauna activității cercurilor militariste și agresive. Poporul nostru a avut de îndurat pierderi grele de pe urma militarismului german, a cărui activitate este astăzi sprijinită și dezvoltată pe toate căile în Germania apuseană. Așa cum se arată în Declarația guvernului R.P. Romîne, în primul război mondial, aproape întregul teritoriu al Romîniei a fost ocupat de trupele germane, fiecare al zecelea locuitor al țării noastre a căzut pe front, iar pagubele aduse economiei naționale prin război și ocupația germană s-au ridicat la 31 miliarde lei aur.

In cursul celui de-al doilea război mondial, după ce poporul romîn a înlăturat clicile guvernante trădătoare care înhămaseră țara la carul agresiunii hitleriste, Romînia a declarat război Germaniei, participînd cu totalitatea forțelor sale armate și cu întregul ei potențial economic și material alături de puterile aliate pînă la victoria finală asupra hitlerismului. Trupele romîne, care au luptat în rîndurile coaliției antihitleriste alături de armata sovietică, au adus un însemnat aport militar la victoria împotriva dușmanului comun. Atît prin efectivele angajate (355.389 oameni) cît și prin pierderile suferite (169.822 morți, răniți și dispăruți) în cursul celor 260 zile de război împotriva Germaniei hitleriste, Romînia, proporțional cu populația și resursele sale, se situează printre statele care au dat o importantă contribuție în lupta pentru cauza Națiunilor Unite.

Iată de ce Romînia, care a învățat din propria sa experiență să cunoască adevărata față a militarismului și imperialismului german, sprijină cu hotărîre orice măsură menită să contribuie la crearea unei Germanii pașnice și democratice.

Prevederile proiectului de Tratat de pace cu Germania propus de U.R.S.S. țin seama în egală măsură de interesele tuturor părților care doresc sincer să se pună capăt situației anormale a Germaniei. Proiectul de Tratat ia în considerație atît dorința legitimă a poporului german de a-și vedea restabilită deplina suveranitate asupra țării sale și a-și relua astfel locul cuvenit în familia popoarelor europene, cît și interesele popoarelor care au dat un greu tribut de sînge imperialismului german și care cer să se ia măsuri hotărîte pentru prevenirea unei noi agresiuni.

Pentru aceasta poporul nostru a salutat cu căldură și a aprobat pe deplin noua inițiativă a guvernului U.R.S.S. menită să aducă o însemnată contribuție la normalizarea relațiilor internaționale și înfăptuirea unui climat de încredere și destindere în lume. Declarația guvernului romîn în legătură cu încheierea Tratatului de pace cu Germania exprimă întrutotul voința și interesele poporului nostru.

Pentru îmbunătățirea sistemului de îngrijire și reparare a parcului de mașini și tractoare

Grijă deosebită pentru RECONDIȚIONĂRI

ANCHETA NOASTRĂ

Exploatarea rațională a numărului mare de tractoare care deservesc sectorul agricol, este legată de asigurarea pieselor de schimb necesare bunei funcționări a acestora. Spre a ușura sarcina uzinelor profilate pentru confecționarea pieselor de schimb, se impune din partea unităților reparatoare să-și axeze activitatea pe recondiționări de piese și ansamble, care pot fi readuse la caracteristicile lor tehnice inițiale prin diferite operațiuni (încărcare cu sudură, strunjire, cromare etc.).

O serie de recondiționări de mică importanță pot fi efectuate chiar de către unitățile de producție (S.M.T., gospodării de stat etc.). Ținînd seama însă că nu toate unitățile dispun de utilajul necesar și de aparate de măsură și control, sarcina recondiționărilor cade îndeosebi pe seama centrelor mecanice. Dotate cu utilaj corespunzător și cu o tehnicitate ridicată, centrele mecanice pot efectua cu succes o seamă de recondiționări capabile să asigure o bună funcționare a tractoarelor în exploatare.

Organizarea recondiționărilor de piese și ansamble trebuie efectuată după cerințele terenului, în așa fel încît să se asigure o continuitate în procesul de reparații la unități și în același timp să se înlăture vîrfurile în perioadele de reparații. Recondiționările de piese și ansamble de tractoare trebuie efectuate în centrele mecanice tot timpul anului, în așa fel încît să se evite prelungirea timpului de nefolosire a tractoarelor. Consider că în centrele mecanice trebuie să se efectueze următoarele recondiționări pentru motoare: pompă de injecție, motorașe de pornire, chiulase K. D., arbori cotiți, biele K.D., jinti de arbore, pompe de ulei.

Aceste ansamble trebuie să fie recondiționate în centrele mecanice din anumite considerente. La pompele de injecție, de pildă, pe lîngă montajul corect care trebuie executat, sînt necesare o serie de reglaje de care depind puterea motorului precum și consumul specific de carburanți. De asemenea, încercarea elemenților la presiune și etanșeitate, reglarea debitului pentru anumite regimuri de turații, trebuie făcute pe bancuri speciale și cu personal calificat în această direcție.

Pentru motorașele de pornire, recondiționarea anumitor repere componente, încadrarea lor în cotele și toleranțele prescrise, precum și rodarea motorașului, sînt condiții ce se cer îndeplinite pentru ca repararea să fie corespunzătoare.

Deoarece în unitățile de exploatare lipsesc mașinile de rectificat, dispozitivele de strunjit biele K.D., dispozitivele de încercat pompele de ulei, precum și cuptoarele de încălzit și tratat, recondiționările respective trebuie de asemenea să cadă în sarcina centrelor mecanice.

Toate aceste recondiționări, la care bineînțeles că se mai adaugă și altele, trebuie efectuate în mod corespunzător deoarece de ele depinde buna funcționare a mașinilor în exploatare. Pentru ca acțiunea de recondiționare să dea cele mai bune rezultate, cred că este bine ca această acțiune să fie centralizată. Vreau să spun prin aceasta, că fiecare centru mecanic trebuie să fie axat și specializat pe recondiționarea unor anumite repere, astfel încît S.M.T.-urile și gospodăriile noastre de stat să știe dinainte cărui centru mecanic să se adreseze, pentru recondiționarea unei anumite piese de schimb sau ansamblu.

Sistemul centralizat de recondiționare va duce la o dirijare a pieselor de schimb spre mai puține centre mecanice, problemă atît de greu de rezolvat și de către bazele de aprovizionare și de către unități. Totodată prin recondiționarea centralizată a pieselor și ansamblelor se va reduce simțitor prețul de cost al lucrărilor.

Ing. DANIEL ANDREESCU
de la centrul mecanic
Dudești-Cioplea, regiunea București

Ritmul reparațiilor trebuie intensificat

In ultima săptămînă, ritmul reparării utilajului agricol în gospodăriile agricole de stat a fost și mai mult intensificat. Tractoarele din aceste unități au fost reparate pînă acum cîteva zile în procent de 44 la sută, semănătorile de cereale în procent de 54 la sută, semănătorile de porumb 53 la sută, iar plugurile pentru tractor 54 la sută.

Rezultate bune au fost obținute în gospodăriile de stat din regiunea Pitești, unde reparația tractoarelor s-a efectuat în procent de aproape 80 la sută. De asemenea în gospodăriile de stat din regiunea Ploești tractoarele au fost reparate în proporție de 61 la sută, iar în cele din regiunea Constanța 51 la sută. Față de posibilitățile existente, ritmul reparațiilor se menține necorespunzător în gospodăriile de stat din regiunile: Galați (unde tractoarele au fost reparate abia în procent de 24 la sută, Suceava — 31 la sută, București și Oradea — 33 la sută).

Tractoarele din aceste unități care urmează a fi reparate la centrele mecanice au fost aflate în procent de 100 la sută.

In vederea grăbirii ritmului reparațiilor și obținerii unor economii cît mai importante se impune a fi recondiționate cît mai multe repere. Totodată, este necesar însă ca bazele de aprovizionare să pună neapărat la dispoziția gospodăriilor de stat o serie de piese de schimb care sînt bloc-motor, pinioane, carcasă transmisie finală, roată dințată și altele ce lipsesc în prezent, piese fără de care lucrările nu pot fi terminate la vreme și în bune condiții tehnologice.

*

In S.M.T.-urile din întreaga țară pînă în prezent tractoarele au fost reparate în procent de 33 la sută, iar plugurile de tractor în procent de 42 la sută.

Cel mai mare număr de tractoare au fost reparate în S.M.T.-urile din regiunile Pitești, Constanța, Timișoara și Ploești unde revizia și reparația utilajului a fost executată în proporție de aproximativ 50 la sută. Unele S.M.T.-uri printre care: Tășnad — regiunea Baia Mare, Tileagd — regiunea Oradea, Sihlea — regiunea Ploești și Deta — regiunea Timișoara, nu au organizat aceste lucrări la tractoare și mașini agricole potrivit posibilităților pe care le au. Din această cauză, aci reparația utilajului este mult rămasă în urmă. In mod deosebit se impune ca în S.M.T.-urile din regiunile Bacău, Suceava și București lucrările de reparații să fie mult grăbite.

CONTROLUL SEMINȚELOR

Acțiunea de control a semințelor necesare însămînțărilor de primăvară se desfășoară cu intensitate. In fotografie: tehnicienele Marinescu Elena și Mișorin Maria de la laboratorul regional București, controlînd semințele de porumb și floarea-soarelui din probele de germinație.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Se pregătesc pentru muncile de primăvară

Printr-o muncă bine organizată pe brigăzi, tinerii mecanizatori de la S.M.T. Băneasa, raionul Giurgiu, antrenați în întrecere socialistă, au reușit să execute anul trecut 4.000 hantri peste planul inițial și au făcut în același timp o economie de carburanți de peste 5.000 litri motorină.

Anul acesta planul lucrărilor e mai mare cu peste 8.800 hantri.

Pentru îndeplinirea acestei sarcini, colectivul de conducere al S.M.T. Băneasa (director Dinu Marin) a luat măsurile cuvenite în vederea bunei pregătiri a mașinilor agricole. Organizîndu-se munca de reparații pe 6 echipe formate din cei mai buni mecanici și tractoriști, s-a reușit ca pînă la 14 ianuarie să se execute reparații capitale la 11 tractoare K.D. Au mai fost puse la punct 18 pluguri de tractor, 8 semănători, 10 polidiscuri, 19 grape și altele. Fruntașe la aceste lucrări se află echipele conduse de comuniștii Preda Gheorghe, Ursaru Petre, Pintilie Constantin și tractoriștii Nicolae Ion, Ene Dumitru, Mirea Ștefan care au dat înainte de termen tractoarele planificate pentru reparat.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

O mai mare atenție îngrijirii livezilor

O vizită făcută zilele trecute prin raionul Focșani mi-a dat putința să constat că și aici, pomicultorii harnici își fac pe deplin datoria, dînd o bună îngrijire pomilor fructiferi.

Primul popas l-am făcut la gospodăria de stat Florești. Deși solul era acoperit cu zăpadă, în livada gospodăriei, în suprafață de 96,50 ha, se transporta de zor gunoi de grajd. Nu cu multă vreme în urmă în livadă au fost executate arături adînci de toamnă, s-a făcut omizitul pomilor și s-au stropit cu sandolin toți cei 15.100 de pomi. In afară de aceasta, pentru a fi ferite de rozătoare, tulpinele pomilor au fost învelite cu coceni de porumb.

Buna îngrijire a livezii a dat în anul trecut pomicultorilor gospodăriei de stat Florești satisfacția de a obține producții nebănuit de frumoase. Deși livada a fost în primul an de rodire, gospodăria a recoltat, de pildă, cîte 41 kg de mere Ionathan în medie de la fiecare pom. Rezultate bune în muncile de sezon din sectorul pomicol au și unele gospodării colective din raion cum ar fi „Partizanii Păcii" din Urechești, „1 Mai" din Valea Rea și „Răscoala 1907" din Focșani, care pînă în momentul de față au aplicat în bună măsură tratamentele de iarnă la pomi.

Dacă aceasta este situația în sectorul de stat și cooperatist al raionului Focșani, nu tot astfel putem vorbi despre livezile din sectorul individual. Aci, lucrările de sezon sînt în mare măsură neglijate. E de ajuns să arătăm că pînă în ultimul timp, deși vremea a fost destul de prielnică, din cele aproape 900 ha cu pomi din sectorul individual al raionului, nu fuseseră arate nici 100 ha, iar prima stropire se executase abia la 4 la sută din numărul pomilor. Omizitul pomilor și îngrășarea terenului din livezi cu gunoi de grajd, sînt de asemenea, lucrări pe care prea puțini dintre pomicultorii cu gospodărie individuală din raionul Focșani le-au aplicat. In comune ca Popești, Cîndești și Budești, de pildă, pînă zilele trecute nu fusese omizit nici un pom.

O serioasă vină pentru rămînerea în urmă a raionului Focșani cu îngrijirea pomilor o au mai cu seamă tehnicienii comunali, care nu au îndrumat temeinic și în permanență pe țăranii muncitori să facă la timp toate lucrările cerute de minimul agro-pomicol. Așa stînd lucrurile, considerăm că este în primul rînd de datoria acestora, și fără îndoială și a organelor agricole raionale, ca printr-o susținută muncă de îndrumare să convingă pe țăranii muncitori să îngrijească cum se cuvine livezile pe timpul iernii. Să nu se uite o clipă că recolta de fructe a anului 1959 depinde în mare măsură de felul cum sînt îngrijite livezile acum, iarna. De aceea, e necesar ca pomicultorii din raionul Focșani, să folosească fiecare zi de iarnă prielnică și să efectueze omizitul tuturor pomilor, stropitul lor, și toate celelalte lucrări de îngrijire de care au nevoie pomii fructiferi.

V. POMPILIU

Alte 28.000 ha vor fi redate agriculturii

Din primele zile ale acestui an, locuitorii comunelor Rast și Negoi din regiunea Craiova, au început construcția unui dig în lungime de 1.100 metri. Acest dig va feri pe viitor de inundații aproape 10.000 hectare.

De asemenea, în sudul regiunii Craiova, se lucrează în prezent la construirea unui dig de la Bechet la Dăbuleni. El va împiedica de aci înainte ca apele Dunării să mai inunde ogoarele. Datorită acestei acțiuni, vor fi redate și aci agriculturii peste 13.000 hectare.

In total, anul acesta, datorită lucrărilor de îmbunătățiri funciare ce se execută, în regiunea Craiova se vor reda agriculturii peste 28.000 hectare. Deosebit de important e faptul că cea mai mare parte a lucrărilor se execută prin muncă voluntară.

LA S.M.T. VIDELE

Reparația utilajului agricol se desfășoară de zor și la S.M.T. Videle, regiunea București

Fierarii Argeșeanu Marin și Tudorache Aurel, repară un plug cu trei brazde pentru tractor (foto 1).

Printre fruntașii în muncă se numără mecanicii Răpălie Neacșu, Grosu Constantin și Selea Barbu, care fac o ultimă revizie unei semănători. (foto 2).

Strungarul Terpezan Gh. explică elevului Bănuț Marin (care se califică în cadrul stațiunii) cum se măsoară cu micrometrul (foto 3).

NOI OGOARE UNITE

Raionul BÎRLAD complet cooperativizat

În gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raionul Bîrlad sînt pe terminate adunările generale în care se discută darea de seamă pe anul 1958 și se aleg noile consilii și comitete de conducere. Aceste adunări au constituit un bun prilej de popularizare a superiorității agriculturii socialiste față de gospodăria țărănească individuală. Ca urmare, peste 800 de familii de țărani muncitori s-au înscris în gospodăriile agricole colective și în întovărășirile agricole în perioada adunărilor generale de dări de seamă și alegeri ținute pînă la 15 ianuarie a.c.

Faptul că țăranii muncitori din raionul Bîrlad s-au îndreptat spre gospodăriile colective și întovărășirile agricole se datorește recoltelor bogate obținute de către aceste unități și succeselor obținute în dezvoltarea celorlalte ramuri de producție. În anul 1958, de pildă, colectiviștii din Mitoc au cules, în medie, de pe 10 ha. cultivate cu floarea-soarelui cîte 2.551 kg. la ha., iar la porumb, în condiții de secetă, 3.000 kg. boabe la hectar.

Unitățile agricole socialiste din raionul Bîrlad au obținut în medie cu 350 kg. grîu, 600 kg. porumb și 450 kg. floarea-soarelui la ha. mai mult decît țăranii din sectorul individual.

În urma dezvoltării gospodăriilor colective a crescut mult și valoarea zilei-muncă. La gospodăria colectivă din Călimănești, valoarea unei zile-muncă a fost, în 1958, de 39,50 lei, din care 12,10 lei în numerar, la G.A.C. Mitoc de 38 lei din care 7,15 lei numerar etc. Astfel, nivelul de trai al colectiviștilor și întovărășiților a crescut mult. În satul Mitoc, unde aproape toți țăranii muncitori sînt în gospodăria colectivă, 30 din cele 100 familii de colectiviști și-au ridicat case noi, iar mulți alții au făcut lucrări de îmbunătățire a celor vechi.

Pentru popularizarea succeselor gospodăriilor colective și ale întovărășirilor agricole, au fost organizate vizite la unitățile agricole fruntașe. Gospodăriile colective din Mitoc, Ivești, Mireni, Fruntișeni ș.a. au fost vizitate în multe rînduri de cîteva sute de țărani muncitori care, reîntorși în satele lor, au făcut cereri de înscriere în unitățile agricole socialiste și au devenit cei mai buni agitatori.

O altă metodă folosită în munca politică de lămurire a fost organizarea de întîlniri între colectiviști și țărani muncitori cu gospodărie individuală la căminele culturale. Tot aici s-au ținut numeroase conferințe în care s-au folosit exemple concrete din satele și din comunele respective.

Succesele dobîndite de gospodăriile colective și întovărășirile agricole, popularizarea lor largă au făcut ca țăranii muncitori din raion să se unească, pe baza liberului lor consimțămînt, în aceste unități socialiste. Acum, în cele 32 gospodării colective și 124 întovărășiri agricole din raion lucrează în comun 38.000 ha. teren un număr de 17.858 familii. Raionul Bîrlad este cel de-al 5-lea raion din regiunea Iași în care s-a terminat cooperativizarea agriculturii.

(*Din ziarul „Scînteia"*).

În raionul Cristurul Secuiesc s-a terminat cooperativizarea agriculturii

Acum cîteva zile în comunele Rugănești și Porumbenii Mari din raionul Cristurul Secuiesc au fost inaugurate două întovărășiri agricole în care au intrat, cu întreaga suprafață de teren, toate familiile de țărani muncitori din aceste comune care nu erau înscrise în gospodăriile colective existente. Odată cu formarea acestor întovărășiri și intrarea de noi familii de țărani muncitori în gospodăriile colective și întovărășirile agricole existente, în raionul Cristurul Secuiesc s-a terminat cooperativizarea agriculturii.

Raionul Cristurul Secuiesc a devenit astfel primul raion din Regiunea Autonomă Maghiară cu agricultura cooperativizată.

Trecerea țăranilor muncitori în gospodării colective și întovărășiri agricole se datorește convingerii lor că munca în comun, pe suprafețe întinse și cu mijloace mecanizate, este mai rodnică și le aduce venituri tot mai mari. Producțiile și veniturile realizate de colectiviștii și întovărășiții din raion le-au dovedit acest lucru. Anul trecut recoltele obținute de unitățile agricole cooperatiste de pe fiecare hectar de teren au depășit în medie cu 250 kg. la grîu, cu 400 kg. la orz, cu 545 kg. la porumb și cu 8.485 kg. la sfeclă de zahăr pe cele ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Succese de seamă au fost obținute în dezvoltarea creșterii animalelor, a cultivării de plante tehnice. Toate acestea au dus la sporirea veniturilor personale ale colectiviștilor și întovărășiților. Gospodăriile agricole colective, de exemplu, au realizat venituri la 100 de hectare teren agricol de peste 250.000 lei.

Realizările unităților agricole cooperatiste au fost permanent popularizate în comunele și satele raionului prin gazete de stradă, grafice, ca și cu prilejul unor vizite ale țăranilor muncitori în gospodăriile colective și întovărășirile agricole.

Se dezvoltă sectorul viti-pomicol în raionul Alexandria

În raionul Alexandria există în prezent două pepiniere cu o suprafață de peste 200 ha, ce produc materialul pomicol săditor necesar atît raionului, cît și altora din regiune. Pepiniera rezultată prin contopirea celor de la Calomfirești și Poroschia, poate fi apreciată ca o adevărată întreprindere viti-pomicolă. Demn de subliniat este faptul că această unitate, va putea furniza în următorii ani material săditor pentru întreg bazinul viti-pomicol din Cîmpia Dunării. O contribuție însemnată aduce această pepinieră la extinderea pomiculturii în gospodăriile agricole socialiste. Printre unitățile agricole socialiste ce au efectuat plantări masive în ultimii ani se numără atît gospodăria agricolă colectivă din Lăceni, care a plantat cu diferiți pomi fructiferi 6,50 ha. cît și gospodăriile colective din comunele Buzescu și Storobăneasa ce au plantat cîte 6 și respectiv 4 ha. De asemenea, I.C.A.R. Brînceni a plantat 12 ha., iar Centrul școlar agricol Alexandria, 10 ha. La acest centru școlar a luat ființă în toamna trecută o pepinieră de 24 ha., cu scopul de a se urmări cum se comportă diferitele specii și soluri de pomi în condițiile raionului. Pentru a ne da mai bine seama de contribuția pepinierei Calomfirești — Poroschia la extinderea patrimoniului pomi-viticol este suficient să amintim că în toamna trecută au fost livrați de aici peste 76 mii pomi fructiferi diferiți. De asemenea, în ultimii 2 ani, această pepinieră a livrat peste 60 de mii duzi ce au fost plantați pe drumuri, șosele și loturi sericicole.

ION SOFIA MANOLESCU

1859 1959 24 IANUARIE

DUPĂ 100 DE ANI

Unirea înfăptuită acum o sută de ani a fost puternic sprijinită de țărănime, alături de meseriașii și lucrătorii tîrgoviți. Țărănimea aștepta de la Unire îmbunătățirea situației ei nespus de grele în care fusese adusă de boierii pămînteni și de stăpînirea turcească.

La sfîrșitul anului 1857 au loc atît în Moldova cît și în Țara Romînească, adunări obștești în care se cere unirea celor două țări. Prin lupta unor oameni luminați cum erau colonelul Alex. Cuza, viitorul domn, Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri și alții, la aceste adunări, numite „Divanuri Ad-hoc" iau parte și deputați pontași, adică delegați ai țăranilor. Glasul lor răsună cu putere în aceste adunări arătînd suferințele și dorințele celei mai mari părți a populației celor două țări. Iată cîteva părți din „Propunerea deputaților săteni" din Moldova, adusă în fața Divanului în ziua de 18 decembrie 1857, în a 28-a ședință a adunării.

„În puterea legăturii încheiate de către cele șapte Puteri la scaunul marelui Împărat al Franțuzilor la Paris, noi trimiși deputați aleși din partea locuitorilor pontași a patrusprezece ținuturi ale Moldovei, întrunindu-ne ca să rostim dorințele treptei noastre în privirea noului așezămînt și a noi rînduieli ce are a se pune în țară, și chibzuindu-ne noi între noi despre nevoile și durerile a douăsprezece sute de mii de suflete care ne-au trimes să fim răsunetul gemetului lor la Marea Adunare a căruia din toate treptele țării, în numele acelora glasul nostru cel slab ridicîndu-l, adevărul ca înaintea lui Dumnezeu mărturisim:

Că pînă în ziua de astăzi toate sarcinile cele grele numai asupra noastră au fost puse, și noi nici de unele bunuri ale țării nu ne-am îndulcit, iară alții, fără să fie supuși la nici o povară, de toată mana țării s-au bucurat... Țara aceasta nici băi, nici măiestrii nu are, nici meșteșuguri multe ca alte țări nu are, toată bogăția, toată îmbelșugarea, brațele noastre și sapele noastre o duc. Cîtu-i Dunărea de mare și de largă curge rîul sudorilor noastre, se duce peste mări și peste hotare, acolo se preface în rîuri de aur și de argint și curge îndărăt înapoi, de se revarsă în țara noastră, iar noi nici rînduială, nici dreptate nu am avut. Cînd ne-am jăluit, cînd ne-am tînguit, păsurile cînd ne-am spus: ispravnicul ne-a bătut, privighitorul ne-a bătut, jandarmul ne-a bătut, zapciul ne-a bătut, vătășelul ne-a bătut, vechilul ne-a bătut, posesorul ne-a bătut, boierul de moșie ne-a bătut; cine s-a sculat mai de dimineață, cine a fost mai tare, acela era mai mare...

Boerescul era odinioară șase, apoi douăsprezece zile de la răsăritul și pînă la asfințitul soarelui. Apoi s-a făcut lege ca să tălmăcească ziua lăsată de la Dumnezeu cîtu-i de mare și boerescul s-a mărit, în urmă iar s-a mai tălmăcit și boerescul s-a tot îngreuiat. Acum sînt douăsprezece zile de pont, ziua cît luna, lucrăm din primăvară pînă în toamnă, lucrăm de cum se ia omătul și pînă dă înghețul tot la boeresc. Lucrăm cît zice legea și mai des și peste lege, lucrăm și nu mai mîntuim... Holdele cele mari și întinse se fac frumoase și mănoase, iar cînd treci pe lîngă pămînturile noastre, îți se rupe inima; ogoarele ne rămîn în paragină, păpușoii ni se îneacă în buruiană și rămîn necopți de-i bate bruma; cei boierești așezați de noi în coșere, șed ca aurul de frumoși. Cînd dă frigul, cînd bate crivățul, cînd ne bate nevoia, ne ducem de ne răscumpărăm însuși munca noastră ca să ne hrănim copiii cu dînsa, și de multe ori pe lîngă năcazul nevoii, unia tari de inimă ne mai țineau de leneși că nu am putut a ne lucra ogoarele...

În încheiere, deputații pontași cereau ca pe viitorime „săteanul să fie și el pus în rîndul oamenilor, să nu mai fie ca pînă acum asămuit cu dobitoacele necuvîntătoare... Toate beilicurile scrise și nescrise în legi, toate havalele, precum și birul pe cap să fie pentru totdeauna oborîte... să se puie un singur bir pe averea fiecui, fără osebiri în țară... satele să-și aibă de acum înainte dregători aleși chiar din sînul lor însuși... Apoi, suspinul, durerea noastră de toate zilele, dorința cea mai mare... este căderea boierescului... Vroim să scăpăm, să ne răscumpărăm de robia în care sîntem... să nu mai fim ai nimănui, să fim numai ai țării și să avem și noi o țară"...

La această arătare a țăranilor despre starea lor grea și despre cererile lor mai mult decît îndreptățite, boierii se scoală cu mînie în ședința următoare și cer ca „Propunerea deputaților săteni" să nu fie luată în seamă deoarece nu este „protocolată", adică nu este făcută după toate formele necesare. Apoi, arată ei în cuvîntul lor această propunere trebuie respinsă ca primejdioasă, căci are tendințe „comunistice" și atacă proprietatea moșierească.

La cererea ca țăranul să nu mai poată fi alungat de pe pămîntul trebuitor hranei sale și a copiilor săi, comitetul proprietarilor mari socoate că aceasta este „țintirea cea mai învederată de a lovi proprietatea".

Unirea înfăptuită la 24 ianuarie 1859 nu a adus țărănimii decît în mică măsură împlinirea dorințelor ei „În privirea noului așezămînt și a noi rînduieli" pe care o aștepta. Chiar atunci cînd domnitorul Alex. I. Cuza și M. Kogălniceanu încercau să ia unele măsuri de îmbunătățire a soartei țăranilor, moșierimea și burghezia unite în acea monstruoasă coaliție care a stăpînit țara noastră pînă la instaurarea regimului democrat-popular, au zădărnicit aplicarea lor și au căutat să le întoarcă în folosul celor avuți. Datorită înfăptuirii marelui act al Unirii țara noastră a putut să-și cucerească independența în 1877, să se dezvolte și să crească mai tîrziu acei oameni ai clasei și cei adevărați revoluționari — comuniștii. Urmînd chemarea Partidului Comunist, țărănimea muncitoare a luptat în alianță și sub conducerea clasei muncitoare de la orașe, să-și cîștige acele drepturi pentru care lupta de veacuri.

În lumina acestor realizări, sărbătorirea Unirii capătă o semnificație cu totul nouă. Fără să-și piardă nici o clipă marile idealuri de libertate și dreptate, prin oricîte urgii a trecut, poporul nostru poate privi cu mîndrie și încredere îndreptățită în viitor. Visurile și năzuințele celor mai luminați oameni din trecut, ale marilor revoluționari și ale celor ce au înfăptuit Unirea cu o sută de ani în urmă, ale luptătorilor căzuți în temnițele burghezo-moșierești, au fost nu numai îndeplinite dar și mult depășite.

Oamenii muncii din țara noastră, partidul, acordă o mare prețuire tradițiilor de luptă pentru libertate și o viață mai bună ale poporului nostru. Împlinirea a 100 de ani de la înfăptuirea Unirii este un pas de la înălțimea căruia putem privi cu mîndrie în urmă, și cu cea mai nelimitată încredere înainte, către idealul luminos al socialismului, către care partidul conduce cu pricepere întregul popor.

V. GAFIȚA

Un nou magazin universal

In comuna Ruginoasa, regiunea Iași, a fost construit și dat în folosință de curînd un nou magazin universal al cooperativei. In fotografie: exteriorul noului magazin.

Foto: M. IVANCIU

REALIZĂRILE pot fi mai mari

Vînzarea de produse către stat pe bază de contract este deosebit de avantajoasă pentru producătorii agricoli.

De lucrul acesta s-au convins pe deplin unitățile agricole cooperatiste și țăranii muncitori cu gospodării individuale din satele și comunele raionului Oltenița, regiunea București. Numeroși contractanți din acest raion au predat în anul 1958, la bazele de recepție, cantități de produse chiar mai mari decît cele contractate. I.R.A.C. Recolta a realizat anul trecut aproape în întregime planul de preluări la grîu. De exemplu, gospodăria colectivă din comuna Mitreni s-a achitat cu cinste de sarcinile ce-i reveneau, predînd toate cele 80 de tone grîu și cele 20.100 kg floarea-soarelui pentru care a încheiat contract; gospodăria colectivă „1 Mai" din Oltenița a predat întreaga cantitate de grîu, porumb și de floarea-soarelui contractată.

De asemenea, asocierile de țărani muncitori care au încheiat contracte de vînzare a cerealelor cu cele 12 cooperative sătești din raion și-au îndeplinit obligațiile contractuale la grîu, predînd 363,61 tone. În unele comune cum sînt Șoldanu sau Nana țăranii muncitori individuali și-au respectat contractele și în ce privește porumbul contractat.

Analizînd însă posibilitățile existente în acest raion în comparație cu recoltele obținute se poate constata că pînă zilele trecute, bazele de recepție ar fi putut prelua cantități și mai mari de porumb și floarea-soarelui pentru care s-au încheiat contracte de vînzare de către I.R.A.C. Recolta și cooperativele sătești — dacă achizitorii acestor unități ar fi desfășurat o muncă mai rodnică. Dacă, de pildă, achizitorii cooperativelor din comunele Curcani și Radovanu ar fi desfășurat o muncă rodnică în satele respective este sigur că procentul de preluare a porumbului ar fi fost pînă în prezent mult mai mare.

Trebuie subliniat că nici cei 60 de achizitori ai I.R.A.C. Recolta ca și cei 8 instructori ai U.R.C.C.-ului și Agevacoopului Oltenița, nu au acordat suficientă atenție bunei organizări a preluării porumbului, mulțumindu-se cu succese locale, neînsemnate.

O acțiune de cea mai mare importanță în momentul de față o constituie pentru ambele unități încheierea noilor contracte pentru vînzarea cerealelor și florii-soarelui. Pînă în prezent, numeroase unități agricole socialiste au contractat prin I.R.A.C. Recolta însemnate cantități de produse. De exemplu, gospodăria colectivă din Oltenița a contractat 10 mii kg grîu și 13.000 kg porumb; prin cooperativa de consum din comuna Ulmeni, țăranii muncitori constituiți în asociații au contractat 19.200 kg. grîu, 18.300 kg de porumb și 3.900 kg de floarea-soarelui, prin cea din Spanțov 3.300 kg grîu, 4.800 kg de porumb și 900 kg de floarea-soarelui etc.

Față de planurile de contractare, rezultatele obținute pînă acum în întregul raion nu pot fi însă de loc satisfăcătoare. Aceasta se explică în primul rînd prin faptul că I.R.A.C. Recolta nu a întocmit nici pînă acum un grafic potrivit căruia delegații săi să participe la adunările generale ale colectiviștilor și întovărășiților, să desfășoare aici o susținută muncă de lămurire, folosind exemple concrete din anul trecut cu privire la avantajele obținute de către unitățile care și-au îndeplinit angajamentele. În această situație cei mai mulți dintre delegați au muncit la întîmplare.

Pentru ducerea la bun sfîrșit a acestei acțiuni este necesar ca achizitorii I.R.A.C. Recolta să fie ajutați în muncă și de către conducerile sfaturilor populare, astfel ca în scurt timp pe de o parte să poată fi preluate cantitățile restante de porumb și floarea soarelui prevăzute în contractele din 1958, iar pe de altă parte, să se contracteze cît mai mult grîu, porumb, orz, floarea-soarelui pentru 1959.

ION DRINCU

Zece ani de activitate

Centrul școlar agricol din Dumbrăveni

Pe șesul roditor al Tîrnavei Mari se întîlnesc, într-o ambianță fericită, toate ramurile acestei străvechi ocupații care este agricultura: cultura plantelor de cîmp, viticultura, pomicultura, legumicultura, plantele tehnice. La loc de cinste se află și zootehnia, care în acești ani cunoaște o puternică dezvoltare. Nevoia de cadre calificate pentru agricultura acestei regiuni s-a simțit din totdeauna. Dar abia în anii regimului de democrație populară, în anul 1948, s-a înființat aici o școală medie tehnică agricolă, care a primit sarcina de cinste de a pregăti cadre calificate pentru continua dezvoltare a agriculturii regiunii. Rezultatele obținute au fost bune astfel că în anul 1955, ținîndu-se seama de necesitatea pregătirii unui număr mai mare de tehnicieni pentru agricultură, școala a fost transformată în centru școlar agricol.

Centrul școlar agricol din Dumbrăveni este înzestrat cu clădirile necesare pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt. Pregătirea teoretică a elevilor se face în 10 săli de clasă și în cele 7 laboratoare înzestrate cu aparatura și materialul didactic necesar.

O mîndrie a centrului școlar din Dumbrăveni, o constituie grădina sa botanică unde se cultivă o mare varietate de specii și soiuri de plante, care asigură în mare parte materialul necesar pentru lecțiile teoretice la diferitele discipline școlare. Internatul, cantina școlii, asigură elevilor o hrană și o cazare dintre cele mai bune.

Un fapt demn de remarcat îl constituie activitatea cadrelor didactice ale școlii în munca de transformare socialistă a agriculturii regiunii. Astfel, acestea au contribuit printr-o intensă muncă de lămurire și prin popularizarea metodelor agrotehnice la înființarea unor gospodării colective în satele și comunele vecine cum ar fi: Hoghilag, Laslea, Daneș, Prod, Valchid etc. Cadrele didactice patronează și îndrumă din anul 1957 întovărășirea agricolă din Dumbrăveni. Datorită prestigiului de care se bucură școala, astăzi sînt tot mai mulți țărani colectiviști și individuali care vin să viziteze cîmpurile experimentale, culturile, și cer îndrumări pentru a aplica astfel cele mai înaintate metode agrotehnice. Cadrele didactice ale școlii îndrumă de asemenea cu competență în probleme tehnice și organizatorice 9 gospodării colective. Bunele rezultate dobîndite în experiențele cu cultura cartofului, porumbului și grîului pentru obținerea de soiuri valoroase, potrivite condițiilor locale de climă și sol, au determinat unele gospodării de stat și gospodării colective să folosească în producție soiuri obținute de Centrul școlar agricol din Dumbrăveni. Acest exemplu l-au urmat numeroși țărani întovărășiți și individuali.

In cei 10 ani de rodnică activitate, Centrul școlar agricol din Dumbrăveni a pregătit un număr de peste 600 cadre tehnice agricole înarmate cu cunoștințe temeinice, atît de necesare în munca de transformare socialistă a agriculturii noastre. Toate aceste frumoase realizări ne dau convingerea că Centrul școlar agricol din Dumbrăveni poate aduce și în viitor o contribuție însemnată, pregătind un număr din ce în ce mai mare de cadre tehnice pentru nevoile mereu crescînde ale agriculturii patriei noastre.

Să creștem în cît mai multe gospodării colective oi de rasă Merinos de Palas

In regiunea Constanța îndeosebi ca și în alte regiuni cu condiții asemănătoare, oile de rasă merinos de Palas au cele mai frumoase perspective de dezvoltare. Creșterea acestei rase de oi se poate face atît în rasă curată cît și prin încrucișarea în masă a oilor țigăi și stogoșe cu berbeci merinos de Palas.

In multe unități agricole socialiste din regiunea Constanța, prin încrucișarea oilor locale cu berbeci merinos de Palas s-a reușit ca, pe lîngă îmbunătățirea calitativă a fibrei de lînă să se mărească totodată și producția de lînă cu peste 80—90 la sută. Ca urmare a sprijinului dat de stațiunea experimentală zootehnică Palas, ce a livrat în ultimii 10 ani peste 2.000 capete berbeci elită, în regiunea Constanța, s-a putut duce o acțiune susținută de transformare a peste 800.000 oi cu lînă grosieră și semifină în oi cu lînă fină și semifină. Ca urmare a acestui fapt, procentul de merinozare în regiunea noastră atinge în prezent peste 30 la sută din numărul ovinelor existente.

De asemenea, gospodăriile agricole colective Casimcea, Straja, Șipote, Topraisar, Palazul Mare, și altele unde au fost înființate crescătorii de ovine cu material selecționat, au obținut anul trecut o producție medie de 4—5,5 kg. lînă pe cap de oaie. Rezultate deosebit de valoroase au fost obținute în această direcție și în cadrul stațiunii noastre. Anul trecut, bunăoară, producția medie de lînă pe o turmă de 1.500 capete oi mame a fost de 6,5 kg., iar la berbeci de 10,2 kg. cu maxima de 16 kg. lînă.

Atît gospodăriile colective menționate mai sus, unde se crește merinosul de Palas în rasă curată, precum și unitățile agricole care au practicat încrucișări între oile țigăi și metiși cu berbeci merinos de Palas, urmăresc să obțină un tip de oaie cu lînă fină și semifină, cu constituție robustă, rezistentă la boli, bine adaptată condițiilor de mediu și cu o înaltă productivitate de lînă și lapte.

Aplicînd complexul de metode științifice în creșterea oilor gospodăriile agricole colective din regiunea Constanța au dobîndit în anul trecut rezultate demne de toată lauda. Astfel, la gospodăria colectivă „1 Mai"-Casimcea, raionul Hîrșova, de la un nucleu de 368 capete oi merinos de Palas s-a obținut, o producție medie de 4,2 kg. lînă lînă pe cap de oaie, rezultînd un venit de 105.000 lei. De asemenea colectiviștii din comuna Straja, raionul Medgidia, au obținut în același an de la metișii dintre rasele merinos și țigaie o producție medie de 3,7 kg. lînă și 52 litri lapte pe cap de oaie. Ca urmare gospodăria colectivă a avut din creșterea oilor un venit net de 252.000 lei. Gospodăria colectivă Șipote, raionul Băneasa, a realizat anul trecut de la un lot de 275 capete oi o producție medie de 4,4 kg. lînă, iar gospodăria colectivă „Dumitru Carboșiev" din Pantelimonul de Jos, raionul Hîrșova, 5,5 kg. lînă pe cap de oaie.

Din cele arătate mai sus rezultă că rentabilitatea creșterii acestei rase de oi este cu mult superioară raselor de oi locale, ceea ce face ca în prezent creșterea oilor merinos de Palas să se extindă în tot mai multe gospodării colective din regiunea noastră.

Ing. JUSTIN PAUNESCU
cercetător la stațiunea experimentală zootehnică
Palas, regiunea Constanța

CARTEA în sprijinul științei și al producției agricole

GH. POP
Director al Editurii Agro-Silvice de Stat

Nu există astăzi colț al țării noastre în care cartea — purtătoarea cunoștințelor și ideilor înaintate să nu fi pătruns în sute de mii de exemplare atît în bibliotecile căminelor culturale cît și în casele țăranilor muncitori. Ea a devenit cel mai bun sfătuitor și prieten al oamenilor muncii de la orașe și sate, a devenit una din primele lor necesități. În lupta desfășurată de partid pentru triumful socialismului în satele noastre, cartea își aduce contribuția sa tot mai însemnată, contribuind la ridicarea nivelului cultural și tehnic al țărănimii muncitoare, la făurirea conștiinței sale noi, socialiste, la sporirea producției agricole vegetale și animale. Este lesne de înțeles deci, cît de mare este răspunderea ce le revine acelor care creează aceste cărți — oamenilor de știință, publiciștilor, autorilor și lucrătorilor din edituri etc.

In anul 1958, numai în cadrul Editurii Agro-Silvice de Stat s-au tipărit un număr de 855.100 exemplare cărți și broșuri care s-au îndreptat spre biblioteca mecanizatorului agricol, a colectivistului sau a omului de știință. Numeroase lucrări științifice, monografii, manuale, broșuri de știință popularizată și broșuri ale fruntașilor în producție, sînt primite cu satisfacție și recunoștință de către oamenii muncii de la sate, de inginerii, oamenii de știință din agricultură. Printre lucrările valoroase editate în 1958 și care în foarte scurt timp și-au cîștigat popularitate și încredere în rîndurile cititorilor amintim: Agrotehnica vol. I și II de acad. G. Ionescu Sisești și Ir. Staicu, Fitotehnia vol. I și II de prof. N. Zamfirescu, Sfaturi pentru cultura pomilor de A. Negrilă, Din experiența unui socotitor din G.A.C. de S. Imberg și numeroase altele.

Insuflețiți de înaltele idealuri ale slujirii poporului, de ideile socialismului mulți autori au sintetizat și generalizat experiența existentă în țara noastră în diferitele sectoare ale agriculturii, reușind să dea răspunsuri la multe din cele mai arzătoare probleme ale agriculturii noastre. Editura Agro-Silvică de Stat a tipărit în sprijinul producției agricole numeroase broșuri despre lucrările solului, folosirea îngrășămintelor, lucrările de întreținere și recoltare, ameliorarea plantelor, creșterea și îngrijirea animalelor. Prețios este aportul pe care îl aduc unele broșuri de popularizare a experienței înaintate din gospodăriile agricole de stat și S.M.T., din gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole.

Faptul că autorii unor asemenea lucrări reușesc să prezinte în mod veridic și complex viața din unitățile agricole socialiste, face ca acestea să fie deosebit de utile pentru țăranii muncitori și lucrătorii din agricultură. Învățămintele pe care aceștia și le însușesc din cărți, se concretizează în recoltele bogate pe care le obțin an de an. Soarta producției agricole este hotărîtă de masa milioanelor de țărani muncitori, mecanizatori, lucrători din gospodăriile agricole de stat și pentru ca aceștia să obțină recolte tot mai bogate cartea agricolă îi ajută să-și ridice nivelul cunoștințelor profesionale, să-și îmbogățească propria experiență.

In anii regimului de democrație populară au fost obținute succese însemnate în dezvoltarea bazei tehnice în agricultură, ca și în pregătirea a numeroase cadre cu studii superioare și medii. Cu toate acestea, nivelul la care se execută lucrările agrotehnice și recoltele obținute nu sînt încă la nivelul posibilităților și cerințelor actuale. Sîntem mîndri că avem o școală de fitopatologie vestită și peste hotare, dar totodată nu trebuie să uităm că în fiecare an dăm un însemnat tribut bolilor plantelor agricole.

Cauza unor asemenea deficiențe trebuie căutată și în faptul că nivelul de cunoștințe profesionale ale unor lucrători din agricultură nu a crescut într-un ritm corespunzător cu dezvoltarea științei și tehnicii agricole noi. Fără îndoială că în această privință o mare răspundere îi revine și Editurii Agro-Silvice de Stat, care nu întotdeauna a pus la îndemîna țărănimii muncitoare cele mai corespunzătoare cărți și broșuri. Unele din acestea sînt sărace în conținut, la care adesea se adaugă un stil neexpresiv, care nu atrage și nu dezvoltă gustul pentru citit al țăranilor muncitori. De aceea se impune îmbunătățirea substanțială a conținutului broșurilor de popularizare, în primul rînd manifestînd o grijă deosebită la alegerea autorilor. Oamenii de știință de cea mai mare competență, fruntașii în agricultură, inginerii și tehnicienii cu o vastă și îndelungată experiență în producție sînt cei mai indicați să scrie asemenea lucrări. Ori tocmai aceștia reprezintă astăzi încă o mică parte din autorii care scriu broșuri de popularizare. Exemplul lui Timiriazev, care în celebra sa lucrare „Viața Plantelor" a tălmăcit pe înțelesul celor mai largi mase, procesele biologice care au loc în plante, este deosebit de edificator.

Trebuie deci ca broșura de popularizare să-și cîștige importanța și prestigiul necesar, trebuie ca ea să fie scrisă de oameni pricepuți, competenți, pe înțelesul celor mai largi mase de cititori. Editura noastră își va îndrepta și mai mult atenția spre autorii care pot asigura ridicarea calitativă a cărții de popularizare.

Noi am dori ca să avem printre autorii noștri cît mai mulți dintre fruntașii recoltelor bogate, care să împărtășească convingător din tezaurul experienței lor. Căci trebuie să recunoaștem că această valoroasă experiență a mii și mii de fruntași a fost mult prea puțin popularizată de Editura Agro-Silvică de Stat.

Lucrătorii Editurii Agro-Silvice de Stat precum și numeroși autori au acumulat o experiență bogată în elaborarea unor lucrări valoroase, în popularizarea științei și tehnicii agricole, a experienței fruntașilor și unităților socialiste fruntașe din țara noastră. Ne vom folosi de această experiență, de sugestiile prețioase pe care ni le fac cititorii noștri, pentru ca în viitor să edităm lucrări valoroase, corespunzătoare cerințelor crescînde ale celor ce muncesc pe ogoarele Patriei, cerințelor sporirii producției agricole, a construirii socialismului la sate.

NOTA REDACȚIEI:

Întrucît problemele folosirii și difuzării cărții agricole interesează cele mai largi mase de lucrători din domeniul agriculturii, rugăm pe cititorii ziarului nostru să ne comunice care sînt părerile lor privind conținutul lucrărilor ce apar în Editura Agro Silvică de Stat, aprecieri asupra cărților celor mai valoroase, cum le-a folosit în muncă citirea cărților apărute, ce lucrări ar dori să mai apară etc.

Răspunsuri la concursul

„CINE ȘTIE, NE SCRIE"

INTREBAREA 4. (ETAPA VI-a). Cum putem asigura menținerea unor producții mari de lapte la vaci în timpul iernii?

RASPUNS: Vacile dau cea mai mare cantitate de lapte în timpul verii deoarece în acest anotimp se găsesc furaje din abundență; furajele sînt verzi și bogate în substanțe hrănitoare, iar pe de altă parte căldura, soarele și mișcarea în aer liber favorizează producția laptelui și mențin sănătatea vacilor.

Cu cît timpul devine mai rece, cu atît furajarea și îngrijirea vacilor este mai grea, deoarece încep să lipsească furajele verzi; vacile trebuie hrănite cu furaje conservate, iar frigul, ploile și vîntul contribuie de asemenea, la scăderea producției de lapte.

De aceea, pentru ca în timpul iernii să se asigure menținerea unei producții ridicate de lapte este necesar ca încă din timpul verii pentru vacile de lapte să se rezerve furaje de cea mai bună calitate. Se rezervă fînurile de trifoi, de lucernă sau alte fînuri de bună calitate. Fînurile plouate sau scuturate pierd pînă la 25,50 și chiar 60 la sută din valoarea lor inițială.

O deosebită însemnătate în sporirea producției de lapte o are nutrețul însilozat (murat). Nutrețul însilozat este pășunea de iarnă a animalelor. El menține producția de lapte ridicată, ușurează digestia (mistuirea), păstrează sănătatea și în același timp scade prețul de cost al laptelui, deoarece după nutrețul verde de pe pășune, nutrețul murat este cel mai ieftin furaj.

De aceea, trebuie asigurate pentru fiecare vacă 4.000—5.000 kilograme siloz. Dintre nutrețurile însilozate porumbul murat are cea mai mare importanță pentru hrana vacilor de lapte, mai ales atunci cînd porumbul a fost însilozat cu știuleți. Astfel, dacă de pe un hectar se recoltează și însilozează circa 20.000 kg de porumb, reiese că prețul unui kilogram de porumb murat este de abia 8—10 bani. Vacile pot consuma 15—25 și chiar 30 kg de nutreț murat pe zi. Nutrețul murat nu se dă singur. La fiecare 5 kg de nutreț murat trebuie să se dea 1 kg de fîn. De asemenea, nu trebuie să se uite ca în fiecare zi vacilor ce mănîncă nutreț murat să li se dea cîte 50—100 grame praf de cretă.

Pe lîngă aceste furaje, vacilor de lapte trebuie să li se dea și nutrețuri concentrate: porumb, ovăz, tărîțe sau șroturi în cantități mai mari sau mai mici după producția de lapte și după greutatea lor.

Ordinea distribuirii furajelor va trebui să fie cît mai des schimbată pentru ca în felul acesta hrana să fie mai variată și vacile să o consume cu mai multă poftă.

O deosebită importanță în hrănirea vacilor de lapte o are și modul cum sînt alcătuite rațiile. Dacă în alcătuirea rațiilor nu se ține seama de producția de lapte a fiecărei vaci, atunci de bună seamă cantitatea de lapte scade la vacile cu producții mari, iar cele cu producții mici se îngrașă fără să aducă foloase.

Aceeași însemnătate o are și administrarea hranei la ore fixe în fiecare zi. De aceea, pentru hrănirea corespunzătoare a vacilor de lapte, îngrijitorii și crescătorii de vaci vor trebui să asculte sfaturile specialiștilor în creșterea animalelor și în același timp să învețe pentru a putea alcătui singuri rații potrivite cu producția.

Iată două exemple de rații pentru vaci în timpul iernii:

1) Rație pentru o vacă în greutate de 550 kg cu producția de 10 litri lapte zilnic cu un procent de 3,84 la sută grăsime:

— fîn de leguminoase și graminee	6 kg
— porumb	0,3 kg.
— tărîțe	1 kg.
— șroturi floarea-soarelui	0,65 kg
— sfeclă furajeră	5 kg
— porumb însilozat	25 kg.

2) Rația fără concentrate pentru o vacă în greutate de 500 kg cu producția de 10 litri lapte:

— fîn bun	8 kg
— paie-coceni	3 kg
— Sfeclă furajeră	8 kg
— porumb siloz	20 kg

Întrucît în timpul iernii vacile consumă mai multe furaje uscate (mai ales acelea cărora nu li se asigură nutreț murat) ele beau cantități mari de apă. Adăparea la timp și cu cantități îndestulătoare de apă influențează de asemenea într-o măsură însemnată producția de lapte. Nu se va da vacilor apă rece căci produce indigestii și uneori vacile pline leapădă. În timpul friguros apa va fi ținută în grajduri, în butoaie, pentru a avea o temperatură mai potrivită. Pentru a fi apărate de frig, ploi, zăpadă și viscol, vacile au nevoie de adăposturi bune, călduroase, uscate, fără curenți și luminoase. In aceste adăposturi temperatura nu trebuie să fie mai mare de 12 grade dar nici mai mică de 8 grade, iar aerul trebuie să fie primenit permanent. Primenirea se face prin coșuri de ventilație sau deschizînd ferestrele dar fără ca să se producă curenți.

Grajdul și animalele vor fi curățate zilnic, iar așternutul va fi bogat și uscat pentru ca vacile să se poată odihni bine.

In fiecare zi, chiar atunci cînd este ger, este bine ca vacile să fie scoase la plimbare în aer curat, la soare și lumină pentru ca vacile să facă mișcări și astfel să-și mențină sănătatea și vioiciunea.

Mulgerea la timp a vacilor, liniștea și tratarea lor cu blîndețe asigură de asemenea menținerea producției de lapte.

Pe scurt, se poate spune că pentru a menține o producție ridicată de lapte la vaci trebuie să asigurăm vacilor furaje de bună calitate și îndeajuns din care să nu lipsească nutrețul murat — 4.000—5.000 kg pe cap de vacă — fînul bun și concentratele. Adăposturile trebuie să fie călduroase, uscate, curate și luminoase, iar vacile curățate, mulse și plimbate la timp.

INTREBAREA 4. (ETAPA II-a). Care sînt cele mai bune soiuri de floarea-soarelui cultivate în țara noastră și de ce aceste soiuri sînt cele mai bune?

RASPUNS: Floarea-soarelui este cea mai importantă plantă uleioasă din țara noastră. La consfătuirea de la Constanța, din aprilie 1958, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că pentru a satisface în întregime nevoile populației cu ulei, suprafețele semănate cu floarea-soarelui trebuie să se extindă la 400.000 hectare. La plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 26—28 noiembrie 1958, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat din nou necesitatea ridicării producției de floarea-soarelui, astfel ca pînă în anul 1960 să putem satisface nevoile interne numai din producția proprie. Unul din mijloacele principale pentru ridicarea producției de floarea-soarelui este cultivarea de soiuri valoroase. La un soi bun de floarea-soarelui se cere producție ridicată de semințe, conținut ridicat de ulei în semințe și rezistență mare la diferite boli și dăunători.

Soiul cel mai bun recomandat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în toate regiunile țării este soiul VNIIMK 8931. Acest soi, în experiențele făcute timp de 3 ani, s-a dovedit superior soiului Jdanov 8281 în privința producției de semințe la hectar și a conținutului de ulei. Mai bun decît soiul Jdanov s-a dovedit și soiul VNIIMK 3497.

In regiunile cu mai multă umezeală alături de soiul VNIIMK 8931 rezultate bune a dat și soiul Armavir 3.497. Cultivatorii de floarea-soarelui trebuie să introducă în locul soiului Jdanov soiul VNIIMK.

Soiurile arătate mai sus dau producții mari și sînt rezistente la boli și dăunători.

ADUNĂRILE GENERALE
în gospodăriile agricole colective

Planuri de producție pe măsura puterilor

Imbold spre noi succese

Intr-una din zilele trecute, la sediul gospodăriei colective „Calea belșugului" din comuna Cîmpineanca, regiunea Galați, s-a ținut adunarea generală pe anul ce s-a scurs. La festivitate, printre invitați, erau țărani individuali din comună, tovarăși de la S.M.T.-ul Florești, ingineri și tehnicieni de la raion etc.

Din darea de seamă a reieșit că anul trecut, în ciuda timpului neprielnic, gospodăria colectivă a dobîndit recolte bune. La grîu, bunăoară, a obținut 1.450 kg în medie la ha, la ovăz 1.700 kg la ha, 1.350 kg floarea-soarelui la ha, aproape 2.000 kg porumb boabe la ha etc. O recoltă bogată a obținut și la struguri: de pe cele 24 ha vie s-au strîns în medie 12.000 kg la ha.

Recoltele bogate obținute chiar în condiții neprielnice de climă, au dovedit încă odată superioritatea muncii în unitățile agricole socialiste.

Lucrările agricole (arat, semănat etc.) la toate culturile s-au făcut cu ajutorul mașinilor S.M.T.-ului, bine și la vreme. Colectiviștii au aplicat pe toată perioada de vegetație a culturilor sfaturile tehnicienilor și inginerilor de la S.M.T. și secția agricolă raională. Ca urmare a recoltelor bogate obținute în anul trecut, veniturile gospodăriei au crescut simțitor. Prin vînzarea către stat (în cadrul contractărilor de produse agricole cu „Recolta", I.C.I.L. Fruct-export, Vin-alcool etc.) gospodăria a încasat suma de 816.000 lei. Veniturile mari au permis ca și fondul de bază al gospodăriei să crească cu mult, ajungînd la sfîrșitul anului la suma de 700.000 lei.

În anul 1958 colectiviștii au primit la ziua-muncă cîte 1,6 kg grîu, 5,1 kg porumb, 1 litru vin, 0,080 kg țuică, 0,120 litri ulei; apoi brînză, lînă, miere de albine, fructe, furaje și alte produse. Deosebit de acestea la ziua-muncă au revenit și bani, cîte 39 lei. În total, valoarea unei zile-muncă se ridică la 91 lei. Familia colectivistului Boboc Traian, de pildă, pentru cele 605 zile-muncă efectuate în 1958, a dus acasă 3.085 kg porumb, aproape 1.000 kg grîu, 605 litri vin, 73 kg ulei, 15 kg brînză, 48 kg țuică, 8 kg lînă și 23.595 lei. Gheorghiu Andrei, pentru cele 300 zile-muncă a primit 11.700 lei, 300 litri vin, 1.530 kg porumb, 480 kg grîu etc. Și ca acești vrednici colectiviști, sînt încă foarte mulți în gospodăria colectivă din Cîmpineanca.

Veniturile mari încasate de colectiviști au contribuit la creșterea necontenită a nivelului lor de trai, material și cultural. În anul care s-a scurs, toți colectiviștii și-au tras lumină electrică în case, toți au aparate de radio, majoritatea biciclete, 15 familii și-au cumpărat mobilă nouă, 4 și-au renovat casele.

Dar frumoasele venituri ale colectiviștilor au avut darul să atragă pe făgașul muncii în comun numeroase familii de țărani individuali. Numai în perioada de la 20 decembrie și pînă la 15 ianuarie, au făcut cereri de intrare în gospodărie 50 de familii. Din acestea, 17 cereri au și fost discutate și aprobate cu prilejul adunării generale pe 1958. Restul cererilor vor fi discutate zilele astea. De la 18 familii care au format la 12 februarie 1956 gospodăria colectivă, numărul colectiviștilor din Cîmpineanca se ridică în prezent la peste 125 de familii.

Cu prilejul adunării generale de dare de seamă, colectiviștii au reales ca președinte pe tov. Tudor Teișanu. Totodată ei au ales și consiliul de conducere, în care au intrat cei mai vrednici colectiviști, printre care Tobolcea Ion, Gheorghiu Andrei, Lina Radu, Boboc Traian, Măxinoiu D-tru și Nincița Vasilică.

Colectiviștii din Cîmpineanca au început lucrul în noul an cu bucuria muncii împlinite. Ei au hotărît ca în 1959 să dobîndească succese și mai de seamă în creșterea producției și a bunăstării lor materiale și culturale. Pentru aceasta ei au acordat o grijă deosebită cifrelor ce le-au trecut în planul pe noul an cu curs, întocmit cu ajutorul ing. V. Țurcanu și contabilului I. Pavelescu de la S.M.T. Planul de producție pe 1959 prevede sporirea suprafețelor însămînțate cu grîu, porumb, floarea-soarelui etc. mărirea efectivului fermei de animale și îndeosebi numărul oilor, a vacilor cu lapte, a scroafelor fătătoare. In sectorul viticol — sector care a adus cele mai mari venituri — se vor planta în acest an încă 6 ha vie pe spalier, pe cîte 1 ha se va face școală de viță și port altoi, se vor planta încă 2,5 ha cu viță nobilă. Tot în acest an colectiviștii vor construi un saivan pentru 500 oi, un pătul pentru circa 6 vagoane, vor mări clădirea sediului. De asemenea în planul pe anul 1959 s-a prevăzut înființarea unor întreprinderi anexe, ca atelier de fierărie și croitorie. Totodată planul de producție prevede încheierea de contracte pentru cantități de produse vegetale și animale mult mai mari ca în anul trecut.

Succesele dobîndite de colectiviștii din comuna Cîmpineanca în 1958, precum și prevederile planului de producție pe 1959, constituie un imbold în munca lor pentru dezvoltarea și înflorirea gospodăriei.

I. LEȘEANU

Adunarea colectiviștilor din Orțișoara

Nu de mult, în sala căminului cultural din comuna Orțișoara, regiunea Timișoara, peste 600 de membri ai gospodăriei colective „Donca Simo" din comună, au ținut adunare generală privind activitatea gospodăriei pe anul 1958 și alegerea noului consiliu de conducere.

Darea de seamă a scos în evidență realizările deosebit de frumoase ale colectiviștilor, deși condițiile climaterice din 1958 au fost nefavorabile. Muncind cu pricepere și sîrguință, colectiviștii au obținut la grîu 1.200 kg (brigada lui Tudor Ardeleanu a scos 1.866 kg grîu la ha), iar la porumb peste 2.000 kg boabe la ha. Sectorul zootehnic s-a mărit simțitor ajungînd la sfîrșitul anului la 97 bovine din care 45 de vaci (producția pe cap de vacă fiind de 2.687 litri), 50 de scroafe, 184 porci puși la îngrășat, 364 oi, 27 stupi. Veniturile aduse de creșterea animalelor s-au ridicat la peste 400.000 lei, iar venitul total pe gospodărie a fost de 1.775.700 lei, ceea ce a făcut ca valoarea zilei muncă să fie aproape 36 lei. Fondul de bază a ajuns la 3.540.000 lei.

După ce au ascultat darea de seamă, mulți colectiviști au venit cu propuneri prețioase privind întocmirea planului de producție pe 1959.

Așa a hotărît adunarea generală

Sarcini de plan pe 1959: 2.000 kg grîu la ha, 3.500 kg porumb la ha, 25.000 kg sfeclă de zahăr la ha, 1.400 kg floarea-soarelui la ha, 2.400 litri lapte pe cap de vacă furajată.

Gospodăria colectivă din comuna Mirisläu, raionul Aiud, are 260 de hectare și 106 familii. După cum se vede nu e o gospodărie mare cum sînt, de pildă, cele din regiunile Constanța, Galați ori Timișoara. Cu toate acestea colectiviștii au obținut an de an, succese de seamă, atît în ridicarea producției la ha cît și în dezvoltarea multilaterală a gospodăriei. Anul trecut, bunăoară, deși timpul n-a fost tocmai prielnic, au recoltat cîte 1.520 de kg de grîu la ha, și 3.256 de kg de porumb la hectar, adică cu peste 500 de kg la grîu și peste 1.200 de kg la porumb mai mult decît au scos țăranii muncitori cu gospodărie individuală din comună. O recoltă ce a întrecut cu mult așteptările lor a fost aceea de sfeclă de zahăr și struguri. 23.900 de kg de sfeclă de zahăr și 7.700 de kg de struguri la ha au obținut colectiviștii din Mirisläu.

Toate acestea realizări au făcut ca veniturile bănești ale gospodăriei și deci și a membrilor, să sporească simțitor. Numai din cultura sfeclei de zahăr gospodăria a încasat 115.228 lei, în afară de 3.072 de kg de zahăr și 10 vagoane de borhot. Totalul veniturilor bănești ale gospodăriei s-au ridicat, în anul ce a trecut, la suma de 600.000 lei.

Veniturile și producțiile mari dobîndite în anul trecut au dat posibilitate gospodăriei să rețină o însemnată sumă pentru fondul de bază — care depășește acum 1.500.000 lei — și să împartă membrilor pe lîngă cele 5 kg cereale, 1,700 kg cartofi, 1,300 litri vin etc, și cîte 13 lei la fiecare zi-muncă.

Cîștigurile realizate de către colectiviști n-au rămas fără influență în rîndurile țăranilor muncitori cu gospodărie individuală din comună. Oamenii au făcut comparații între veniturile lor și ale colectiviștilor. Să luăm ca exemplul familia lui Borșan Niculae. Venitul realizat în urma muncii depuse de el, soția și fiul său în gospodăria colectivă a fost, de 33.980 lei, pe cînd cel realizat de Moldovan Anghel, cu aceleași brațe de muncă, dar în gospodăria individuală a fost de numai 7.584 lei.

Toate acestea au sporit și mai mult încrederea țăranilor muncitori cu gospodărie individuală, în gospodăria colectivă. De aceea la numai cîteva zile după împărțirea veniturilor, 7 familii au și făcut cereri pentru a intra în rîndurile colectiviștilor, iar altele sînt pe cale de a înainta de asemenea cereri de înscriere în gospodărie.

De curînd, în această gospodărie a avut loc adunarea generală. Cu acest prilej, după trecerea în revistă a succeselor din anul trecut, colectiviștii au analizat și aprobat planul de producție al gospodăriei pe 1959. Experiența anului 1958 le-a arătat că sporirea continuă a producției vegetale și animale stă în mîinile lor. De aceea, ei au hotărît ca în acest an să treacă în planurile de producție cifre cu mult mai mari ca cele din 1958. Ei și-au propus în plan să obțină 2.000 de kg grîu la ha, 3.500 kg de porumb la ha, 25.000 de kg sfeclă de zahăr la ha, 1.400 de kg de floarea-soarelui la ha, 2.400 litri lapte pe cap de vacă furajată, 14 purcei de fiecare scroafă, 6.000 kg tulpini cînepă la ha, 120 de ouă pe cap de găină etc. In afară de aceste cifre ce reprezintă producții la ha și pe cap de animal colectiviștii din Mirisläu au hotărît să mărească cu mult numărul de animale precum și suprafețele cultivate cu culturi tehnice, care s-au dovedit a fi surse aducătoare de mari venituri bănești. Astfel, la sfîrșitul anului 1959, numărul vacilor cu lapte va ajunge la 20, cel al scroafelor la 20 și cel al găinilor la 390 capete etc.

VASILE CAZACU

CIFRE ȘI FAPTE din unitățile agricole cooperatiste

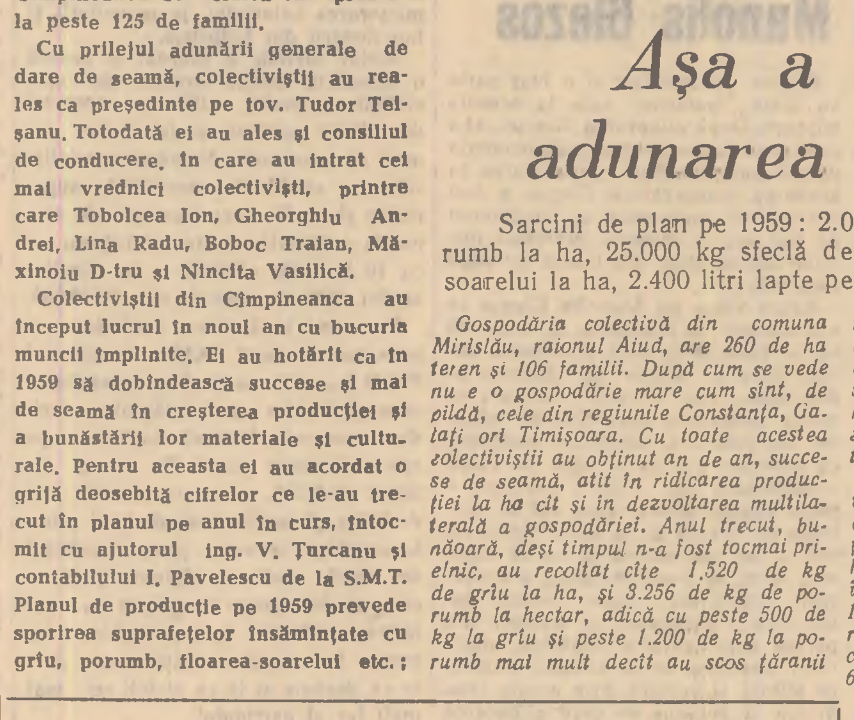
● Colectiviștii din comuna Lunca Banului, raionul Huși, regiunea Iași, muncind cu hărnicie pămîntul și respectînd întrutotul cerințele agrotehnicii au dobîndit în anul trecut, cu tot timpul secetos, recolte bogate la ha. Astfel, la grîu au obținut în medie cîte 1300 kg la ha., iar la porumb peste 3.000 kg boabe la ha. Recoltele bogate au contribuit la îndeplinirea și depășirea sarcinilor contractuale, la mărirea fondului de bază al gospodăriei și la creșterea valorii zilei-muncă. La fiecare zi-muncă s-au dat cîte 7 lei, iar produse, cîte 3 kg grîu, 7,6 kg porumb, 1.3 kg cartofi, 0,5 kg floarea-soarelui și alte produse (ceapă, fasole, brînză etc.). Pentru anul 1959 colectiviștii de aici au prevăzut în planul de producție sporirea suprafețelor cu plante tehnice și îndeosebi cu floarea-soarelui în scopul obținerii unor venituri și mai mari.

● Traducînd în viață indicațiile Plenarei C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958, întovărășiții din satul Sirioara, comuna Chiraleș, raionul Beclean, regiunea Cluj, au hotărît pentru anul în curs mărirea suprafețelor cultivate cu sfeclă de zahăr (de 3 ori) și să cultive și floarea-soarelui.

● La adunarea generală pe 1958 s-a arătat că colectiviștii din comuna Buzescu, raionul Alexandria, regiunea București, au dobîndit anul trecut venituri bănești în valoare de peste 210.000 lei la suta de hectare. Totodată în anul 1958, fondul de bază al gospodăriei aproape s-a triplat față de 1957. In planul de producție pentru anul 1959 colectiviștii au prevăzut dublarea suprafețelor cultivate cu sfeclă de zahăr și floarea-soarelui, precum și sporirea numărului de oi cu lînă semi-fină și a vacilor de lapte.

● Cu 572 kg grîu și 500 kg porumb mai mult în medie la ha au obținut anul trecut colectiviștii din comuna Pogoanele, regiunea Ploești, decît țăranii muncitori cu gospodării individuale. Recoltele acestea au adus colectiviștilor mari venituri. Pentru anul acesta ei și-au propus ca să dobîndească în medie la hectarul cultivat cu grîu și porumb, nu mai puțin ca 2.000 și respectiv 3.000 kg. Totodată ei au prevăzut să mărească la 50 ha cultura de sfeclă de zahăr și la 100 ha pe cea de floarea-soarelui. De asemenea, colectiviștii din Pogoanele au introdus pentru prima dată în cultură și 20 ha cu orez.

Case noi ale întovărășiților

Intovărășiții din comuna Sovejea, regiunea Galați, muncind în comun, au reușit să obțină venituri cu mult mai mari decît atunci cînd munceau ca țărani individuali fapt ce l-a ajutat să-și îmbunătățească mereu viața.

Iată, în fotografie, un rînd de case noi ale întovărășiților.

Foto: AGERPRES

La sfatul de sfîrșit de an al colectiviștilor

Dimineață de iarnă. Sala mare a căminului cultural din comuna Independența e ticsită de oameni. După un an de muncă, membrii gospodăriei agricole colective „Zorile Socialismului" s-au strîns să discute asupra felului cum au muncit, asupra rezultatelor dobîndite, și să se sfătuiască în ce privește activitatea gospodăriei în noul an agricol. Dumitru Vladim, președintele gospodăriei, se ridică și începe să dea citire dării de seamă. Se arată că de la începutul anului 1958, adică de la înființare, și pînă în prezent, gospodăria colectivă a obținut o serie de rezultate frumoase.

— Sfîrșitul anului 1958, spune președintele, a găsit gospodăria noastră destul de bogata, cu avere obștească frumușică. În sectorul zootehnic avem 474 de oi, 45 de vaci, din care 25 cu lapte, 30 de porci, 300 de păsări. Am construit trei grajduri dintre care două din paiantă și unul din balot de paie, un pătul cu o capacitate de 40 de vagoane, un atelier de fierărie, am cumpărat o magazie cu o capacitate de 18 vagoane, un autocamion etc. Fondul de bază al gospodăriei s-a ridicat pînă la sfîrșitul anului la peste 500 000 lei. Mai bogați ca oricînd ne-a găsit sfîrșitul anului 1958 și pe noi colectiviștii, continuă tov. Vladim. Cele 13 kg. de cereale, un kg. floarea soarelui, 2 kg. de cartofi și aproape 10 lei dați de gospodărie pentru fiecare zi-muncă a făcut ca mulți dintre noi să ducem acasă care întregi cu bucate. Alexandru Gh. Vasile, de pildă, a primit peste un vagon de cereale plus alte produse și bani.

Fără îndoială că în darea de seamă președintele n-a putut să treacă cu vederea lipsurile ce s-au ivit în cursul anului în munca gospodăriei. Neparticiparea unui număr destul de mare de colectiviști la lucru, slaba organizare a muncii în brigăzi și echipe, neefectuarea la timp și în bune condiții agrotehnice a unor lucrări de întreținere a culturilor, sînt cîteva dintre acestea. Colectiviștii au propus măsuri de îndreptare.

Sfecla de zahăr, s-a arătat în adunare, cultivată pe cele 25 de hectare în anul 1958 dînd o producție de aproape 25.000 kg. la ha, a adus gospodăriei un venit nebănuit de frumos. Brigadierul Neagu Toader a propus ca pentru anul 1959 să se dubleze suprafața cultivată cu această plantă. Tache Neagu propune și el să se extindă cultura florii-soarelui. Ene Dumitru și Dumitrache Neagu vorbesc despre necesitatea sporirii numărului de animale și a contractării cu statul a unor cantități tot mai mari de produse etc.

— În anul 1959 vom cultiva 50 de hectare cu sfeclă de zahăr, 176 de hectare cu floarea soarelui, vom folosi în mai mare măsură îngrășămintele chimice... Numărul oilor va ajunge la sfîrșitul anului 1959 la 750 de capete, al vacilor de lapte la 100 de capete, al porcilor la peste 100 capete, al păsărilor la peste 2.000 de bucăți... Vom construi în anul 1959 încă două grajduri, încă...

Membrii gospodăriei colective „Zorile Socialismului" din comuna Independența, regiunea. Galați, sînt ferm hotărîți să traducă în fapt cele stabilite de ei în adunarea generală.

Gospodăria agricolă de stat „Justin Georgescu" din raionul Călmățui, regiunea Galați, are în prezent numeroase ferme care numără mii de animale: 3.000 de porci 500 de vaci, 6.200 de oi. Numai din sectorul zootehnic, gospodăria a obținut anul trecut beneficii de 3.700.000 lei.

In fotografie: un aspect de la ferma de vaci a gospodăriei.

Foto: AGERPRES

IRIGAREA — MIJLOC SIGUR
de sporire a producției la sfecla de zahăr

„Incepînd din anul 1959, va trebui să se treacă la irigarea unor suprafețe cît mai mari cultivate cu sfeclă de zahăr, folosindu-se mijloace locale simple și cît mai economice și antrenîndu-se la aceste lucrări masele largi de țărani muncitori, în special pe țăranii colectiviști și întovărășiți, direct interesați materialicește în executarea cît mai grabnică a lucrărilor de irigare".

(Din expunerea tovarășului **GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ** la Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958).

Una din metodele care s-au dovedit a da rezultate foarte bune în sporirea producției la sfecla de zahăr este irigarea. Mărirea recoltei de sfeclă de zahăr prin irigare ridică însă două probleme importante și anume: calitatea sfeclei de zahăr ca materie primă pentru fabrici și rentabilitatea irigației.

Obținerea în condiții irigate a unei recolte mari de sfeclă, cu un procent de zahăr ridicat și cu o cantitate mică de substanțe care împiedică extragerea cu ușurință a zahărului, este o problemă de tehnică culturală. Ea depinde de distanța de semănat între rînduri și între plante pe rînd, de felul de îngrășare, de soiul folosit, de executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor de îngrijire, de data recoltatului și bineînțeles de felul cum se face irigarea, adică de regimul de irigație.

La rîndul ei rentabilitatea irigației la sfecla de zahăr depinde pe de o parte de cheltuielile ocazionate cu amenajarea terenului și cu captarea apei, cheltuieli care trebuie să fie cît mai mici, iar pe de altă parte de diferența de producție dintre cultura irigată și cultura neirigată care trebuie să fie cît mai mare. Cu alte cuvinte, cu cît terenul este mai ușor de amenajat cu atît mai mare va fi rentabilitatea sfeclei de zahăr și cu atît mai necesară va apare introducerea irigației.

Gospodăria și localitatea	Raionul	În cult. irigată: Supr. ha	În cult. irigată: Prod. kg/ha	Prod. medie obțin. în cult. neirig. în com. kg/ha
Anul 1956				
Gosp. agric. colectivă din com. Braniște	Cujmir	6	23.000	6000 kg/ha
Gosp. agric. colectivă din com. Gruia	–	4	31.000	6500
Asociația de cultivatori din com. Căzănești	Slobozia	21	40.000	10.000
Asociația de cultivatori din com. Independența	Galați	2	35.000	12.000
Anul 1957				
Gosp. agric. colectivă din com. Tufeni	Potcoava	3	25.000	11.000
Întovărășirea din com. Corlate	Plenița	10	38.000	9.000
Asoc. de cultivatori din com. Corlătel	Vînju Mare	6	40000	9.500
Gosp. agric. col. din com. Listeava-Grinduri	Jura Jiu	5	43.000	13.000
Gosp. agric. colect. din com. Gîngiova-Comoșteni	Segarcea	14	48.000	10.000
Gosp. agric. colectivă din com. Dridu	Slobozia	15	45000	14.500
Gosp. agric. colectivă din com. Ostrov	Măcin	10	61.000	21.000
Gosp. agric. col. din com. Tăbărăști-Gălbinași	Buzău	1	56.700	11.400
Anul 1958				
Gosp. agric. colectivă din com. Chelmac	Lipova	1	44.800	–
Întovărășirea din com. Dridu	Slobozia	6	40.000	–
Gosp. agric. colectivă din com. Băieni	Măcin	5	50.000	–
Gosp. agric. colectiva din com. Braniște	Cujmir	3	19.000	3 200
Gosp. agric. colectiva din com. Grădiște	Fil. Sîrbu	4	43.000	–

Necesitatea extinderii irigării la sfecla de zahăr s-a simțit cu tărie o dată cu intrarea în funcțiune a fabricii de zahăr de la Livezi ale cărei regiuni de cultură se întind și în zone mai secetoase. În același timp au început să se extindă suprafețele irigate și în regiunile de cultură ale fabricii de zahăr din Giurgiu, situate în zonele obișnuit secetoase, în care sfecla suferă aproape în fiecare an de gomoză.

În anul 1956 au fost irigate pe întreaga țară numai 100 de ha. În 1957 și 1958, suprafețele irigate cu sfeclă de zahăr au ajuns la 700—800 ha. Rezultatele obținute în primii trei ani de cultură irigată sînt extrem de încurajatoare. Gospodăriile care au irigat sfecla de zahăr au obținut producții de patru ori mai mari și chiar mai mult față de recolta medie la hectar obținută pe comună. În anul 1958, din cauza secetei care a bîntuit mai ales în sudul Olteniei, culturile de sfeclă de zahăr neirigată au dat în unele comune recolte de 5—7 ori mai mici decît cele irigate.

În tabelul de mai sus sînt înfățișate după datele Direcției Generale a Zahărului din Departamentul Industriei Alimentare, recoltele de sfeclă de zahăr obținute în ultimii 3 ani de unele gospodării la cultura irigată, comparativ cu producțiile medii obținute pe comună.

Aceste cîteva exemple dovedesc cît de eficace este aplicarea irigării în sporirea producției la sfecla de zahăr. Recoltele obținute de gospodăriile care au folosit irigarea au adus venituri mari cu care s-au putut acoperi în numeroase cazuri cheltuielile făcute cu amenajarea terenului chiar din primul an.

Cultura sfeclei de zahăr în condiții irigate ridică însă unele probleme de tehnică culturală care diferă de cea a culturii obișnuite. Se schimbă distanța între rînduri și între plante pe rînd, felul de îngrășare, lucrările de îngrijire etc. Se cere cunoașterea tehnicii de udare și aplicarea unui regim de irigație cît mai favorabil sfeclei de zahăr. Regimul de irigație mai depinde și de însușirile solului, precum și de ploile căzute.

Numai stăpînind temeinic aceste cunoștințe tehnice, gospodăriile cultivatoare pot să obțină recolte de sfeclă de zahăr din ce în ce mai mari.

În U.R.S.S. se realizează producții impresionante la sfecla de zahăr irigată. Astfel, colhoznica O. K. Gonajenko, din colhozul „1 Mai" din R.S.S. Cazahă a obținut pe 2 hectare o producție medie de 151.500 kg la hectar, D. Djantohova din colhozul „Steaua Roșie" regiunea Giambul, 189.200 kg la hectar, iar B. Tatanova dintr-un colhoz din regiunea Taldî-Curgansk a obținut cea mai mare producție cunoscută la sfecla de zahăr și anume 190.620 kg rădăcini la hectar, prin irigare și îngrășare masivă.

★

Am arătat mai înainte că sfecla de zahăr cultivată în sistem irigat cere o agrotehnică specială. De aceea problemele cultivării sfeclei de zahăr irigate sînt studiate atît în cadrul I.C.A.R.-ului cît și pe unele cîmpuri experimentale ale fabricilor de zahăr și la Institutele agronomice de învățămînt superior.

Numeroasele cercetări efectuate au dus la constatări și recomandări însemnate pentru producție. Astfel prin irigare, calitatea tehnologică a sfeclei se îmbunătățește iar zahărul se extrage mai ușor și mai complet din rădăcinile plantelor. Producția de zahăr la hectar crește o dată cu norma de irigație dacă se mărește în aceeași măsură și cantitatea de îngrășăminte. Sfecla de zahăr cere în condiții irigate cantități mult mai mari de îngrășăminte azotate care pot ajunge pînă la 600—700 kg azotat de amoniu la hectar, fără ca să se înrăutățească calitatea sfeclei de zahăr în fabricație. În acest caz producția de sfeclă sporește cu 30—70 la sută față de neîngrășat, cu condiția ca la îngrășămintele azotate să se asocieze îngrășăminte fosfatice și potasice, precum și 20—30 tone gunoi de grajd la hectar.

Distanțele mai mari dintre rîndurile de sfeclă, la 60—70 cm. și chiar în rînduri duble la 80—20 cm., nu micșorează recolta, în schimb înlesnesc mecanizarea lucrărilor de îngrășare și de prășit, de închiderea și deschiderea brazdelor de udare. Distanțele mai largi între rînduri pot fi aplicate cu succes și în cazul irigării prin aspersiune.

La sfecla de zahăr irigată pot fi folosite cu succes cultivatoarele CUT pentru rărit, deschiderea brazdelor de udare, pentru prășit și pentru aplicarea îngrășămintelor. În acest fel lucrările se execută mecanizat, ceea ce contribuie al micșorarea cheltuielilor de producție.

Extinderea culturii irigate în țara noastră, așa cum rezultă din expunerea făcută de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, trebuie să constituie pentru toți oamenii de știință și cercetătorii din agricultură un imbold pentru intensificarea muncii lor în găsirea celor mai potrivite metode pentru sporirea producției acestei valoroase plante.

Ing. VL. IONESCU-SISEȘTI
Institutul Agronomic „N. Bălcescu" București

Pregătiri pentru obținerea de trufandale

Și peste ogoarele din jurul gospodăriei de stat Budești-Negoești, regiunea București, s-a așternut de cîteva zile stratul de zăpadă. Cu toate acestea, îndeosebi în sectorul legumicol, oamenii lucrează cu rîvnă, dornici să termine cît mai grabnic lucrările pregătitoare pentru recolta din acest an.

In 1958, planul de producție la toate culturile irigate din grădina ce a ocupat aci 116 ha, a fost îndeplinit și depășit. De exemplu, la roșii, pe 23 ha s-a recoltat 19.000 kg la hectar, față de 15.000 kg cît era planul.

Pentru ca și în acest an, gospodăria să poată trimite din vreme oamenilor muncii cantități sporite de legume și zarzavaturi, în toamna anului trecut s-a însămînțat spanac pe 4 ha, ridichi de lună pe jumătate de hectar și salată pe 1 hectar. Spanacul s-a dezvoltat frumos și de curînd, gospodăria a și recoltat și livrat „Aprozarului" 1.000 de kg.

Analizînd posibilitățile existente, tovarășii din conducerea gospodăriei au hotărît ca pe malul Argeșului, nu departe de centrul gospodăriei, să amenajeze și o seră pe 100 m.p. După cîteva zile, s-a și trecut la lucru. Folosindu-se resurse locale, sera a fost construită. In prezent, se instalează mijloacele necesare încălzirii și aerisirii în seră, folosindu-se un injector cu țiței — și un dispozitiv de ventilație a aerului cald. In preajma datei de 1 februarie, se vor însămînța primele culturi de trufandale, astfel ca înainte de a se putea livra legume și zarzavaturi din culturile de cîmp, gospodăria să trimită pe piață trufandale: castraveți, roșii, dovlecei etc.

I-am văzut la lucru și pe cei 20 de muncitori care, sub conducerea inginerilor Capotă Ion și Iorgulescu Alex, lucrau la amenajarea răsadnițelor ce vor ocupa în acest an 4000 m.p. Unii aduceau gunoiul de grajd și mranița. Alții așezau tocurile de lemn. Pînă la 14 ianuarie, au și fost amenajați 1.200 m.p. de răsadniță. In curînd se vor face și aci primele însămînțări.

Pentru a obține culturi forțate, pe mai bine de 800 m.p. gospodăria va cultiva în paturi calde castraveți, dovlecei și pepeni. Răsadurile respective vor fi puse în ghivece nutritive și așezate în aceste pături. Astfel, și de aci gospodăria va putea livra legume trufandale.

In ceea ce privește asigurarea materialului necesar obținerii răsadurilor, trebuie subliniat că gospodăria a procurat din vreme semințele de care va fi nevoie, atît la răsadniță, cît și la seră.

E nevoie însă să fie grăbită și procurarea celor 2.000 tone de gunoi de grajd care mai lipsesc în prezent, astfel, ca pregătirile pentru viitoarea recoltă de legume și zarzavaturi de pe 85 ha ce vor fi irigate și 35 ha neirigate, să fie terminate la vreme.

AL. RAICU

CORESPONDENȚA DIN SOFIA

Agricultura R. P. Bulgaria în continuu progres

Interviu acordat pentru „Agricultura Nouă" de IVAN PRIMOV, ministrul Agriculturii și Silviculturii din R. P. Bulgaria

INTREBARE: Vă rugăm să ne vorbiți despre principalele transformări obținute în agricultura Bulgariei, în anii puterii populare.

RASPUNS: Cel mai important succes este acela că agricultura noastră, din fărîmițată, cu o productivitate și rentabilitate slabă, cum era, a devenit prin trecerea ei la socialism, o agricultură a ogoarelor întinse, a producției și veniturilor mari, înzestrată cu cea mai modernă tehnică. La 1 octombrie 1958, se mai aflau în afara T.K.Z.S. (gospodării agricole cooperative de muncă) numai 47.769 gospodării individuale țărănești, situate mai ales în raioanele de munte, reprezentînd doar 5,4 la sută din suprafața totală agricolă a țării.

Inainte vreme, sub cîrmuirea capitaliștilor, la noi nu se putea vorbi despre tehnica agricolă ca un factor al producției. In prezent, ea este un factor hotărîtor. Noi am ajuns ca în anul 1958 să mecanizăm lucrările de arătură în proporție de 95 la sută, la însămînțările culturilor cerealiere 89 la sută, la seceriș 45 la sută, treieriș 98 la sută, la prășit 30 la sută.

Sectorul nostru zootehnic s-a format și se dezvoltă pe baze socialiste. Nu există ramură care să nu fie într-un continuu progres. Incă din primul an al celui de-al treilea cincinal a început să se evidențieze creșterea numărului și a productivității la vaci, păsări, porci și oi.

In mod considerabil au crescut fondurile obștești ale T.K.Z.S. Așa, de pildă, numai suma totală a fondului indivizibil al T.K.Z.S. era la 31 decembrie 1957 de 5.449.051.615 leva. Acest lucru dă posibilitate gospodăriilor să inițieze înfăptuirea unor importante măsuri care, într-un timp scurt, să ducă la lărgirea bazei materiale a producției obștești.

Deosebit de mult a crescut conștiința socialistă a cooperatorilor, încrederea lor în T.K.Z.S. In care văd singurul lor drum spre o viață din ce în ce mai îmbelșugată.

INTREBARE: Ce realizări s-au obținut în creșterea producției agricole și zootehnice?

RASPUNS: Transformarea socialistă a agriculturii a creat condițiile necesare pentru ridicarea volumului global al producției agricole.

Producția agricolă a Republicii Populare Bulgaria a crescut în 1957 cu 30 la sută față de perioada dinainte de război. De exemplu, în comparație cu perioada anilor 1934—1939, în anii celui de-al doilea cincinal (1953—1957) producția medie anuală la grîu a crescut cu 7,7 la sută, la porumb cu 29,3 la sută, la floarea-soarelui cu 50,3 la sută, la bumbac cu 190,9 la sută, la tutunul oriental cu 78,8 la sută, la sfecla de zahăr de aproape 6,5 ori, la roșii de 7 ori, la mere aproape de 6 ori, carne 18,9 la sută, lapte de vacă 52,7 la sută, lînă 11,7 la sută.

Intr-un mod considerabil a crescut și producția agricolă marfă. Așa, de pildă, pe cînd în anul 1933 producția de grîu-marfă reprezenta doar 19 la sută din recolta globală, în anul 1957, acest procentaj a ajuns la 38,7, la cartofi a crescut de la 10 la 39,6, la struguri de la 23 la 59,5, la lapte de la 36 la 47, la lînă de la 15 la 66,2 la sută etc.

Ca un rezultat al mecanizării, folosirii îngrășămintelor și a semințelor selecționate raionate, precum și a lărgirii suprafețelor irigate, au crescut mult veniturile pe un hectar cultivat. In prezent, cea mai mare parte din suprafețele cultivate au fost însămînțate cu semințe din soiurile selecționate. De pildă, la grîu, aproape jumătate din suprafața totală a fost însămînțată cu soiul „301", care s-a dovedit a fi cel mai potrivit pentru foarte multe din raioanele țării. Cît despre floarea-soarelui, întreaga suprafață a fost însămînțată numai cu sămînță din soiurile cu un mare procentaj de ulei: „6540", „1616", „9831" și „8883".

Așadar, comparînd cu anii 1934—1939, veniturile medii la un hectar au crescut în perioada celui de-al doilea cincinal cu 14 la sută la grîu, 53 la sută la porumb, 29 la sută la orz și 29 la sută la floarea-soarelui.

In același timp, au avut loc schimbări și în structura agriculturii noastre, prin creșterea considerabilă a terenurilor cu culturi intensive. In comparație cu anii 1944, pînă la sfîrșitul anului 1957, suprafața grădinilor obștești a crescut cu 111 la sută. Intr-un termen scurt au crescut și suprafețele de vii. Față de anul 1944, în anul 1958 suprafața cultivată cu viță nobilă a crescut de 8 ori.

Și în sectorul zootehnic s-au obținut succese importante. In trecut, furajul însilozat era o hrană pentru animale necunoscută la noi în țară. In anul 1958 am ajuns să avem însilozată o cantitate de 3.276.000 tone, față de 7.500 tone în anul 1947. Cu ajutorul Uniunii Sovietice, am construit o uzină pentru producerea nutrețurilor combinate, iar în perioada acestui cincinal vom mai construi 24 de centre. In mod deosebit s-au îmbunătățit rasele de bovine, oi și porci. Acestea, precum și alte măsuri au avut ca rezultat creșterea producției în zootehnie. De pildă, producția medie de lapte pe cap de vacă furajată în T.K.Z.S. a crescut de la 528 litri în anul 1952, la 1.700 litri în 1958. Avem un număr mare de T.K.Z.S. care obțin în medie peste 3.000 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Față de anul 1939, numărul porcilor a crescut de peste 2,5 ori.

INTREBARE: Ce măsuri se prevăd pentru creșterea veniturilor pe unitatea de suprafață și a productivității în zootehnie?

RASPUNS: Potrivit directivelor celui de-al VII-lea Congres al Partidului Comunist Bulgar, se prevede ca în cel de-al treilea cincinal (1958—1962) producția în agricultură să crească cu 35 la sută față de nivelul atins în anul 1957.

Numai la cîteva luni după Congres, în țară a început mișcarea de masă pentru îndeplinirea înainte de termen a acestei sarcini. Plenarele din octombrie și noiembrie ale C.C. al P.C.B. au trasat sarcina ca atît cifrele de plan privind dezvoltarea economiei naționale cît și cele ale venitului național să fie realizate nu în cinci, ci în trei-patru ani, să se facă un salt în dezvoltarea economiei noastre naționale.

In agricultură, unde există cele mai mari rezerve interne extinderea unor atari măsuri agrotehnice cum sînt arătura de toamnă și încorporarea îngrășămintelor organice și minerale, irigarea terenurilor, mărirea suprafețelor cultivabile prin redarea agriculturii a acelor terenuri în prezent nefolosite cum sînt unele pămînturi de coastă etc., s-a hotărît ca partea ce revine venitului național din acest sector să fie realizată în trei ani, iar la grîu, plantațiile de durată și lînă, în mod excepțional termenul să fie de patru ani. Aceasta presupune că încă în anul acesta, producția multor culturi să fie depășită de două ori, iar în anul 1960, de trei ori. Pentru a se putea realiza această importantă sarcină va trebui ca în anul 1959 să obținem la grîu cu 630 mii tone mai mult față de anul 1958, iar la porumb cu peste 1.579 mii tone față de anul 1957.

Asemenea depășiri trebuie să fie obținute și în producția zootehnică. Cantitatea globală de carne trebuie să crească, de pildă, de la 540.700 tone în 1958, la 707.700 tone în 1959, cea de lapte de la 1.019 milioane litri la 1.700 milioane litri, la ouă de la 900 milioane bucăți la 1.465 milioane bucăți. Acest mare salt poate fi asigurat numai prin creșterea numărului și a productivității șeptelului. Incă din anul 1959, numărul vacilor pe țară trebuie să crească cu aproape 116.000, iar producția medie de lapte pe cap de vacă furajată în T.K.Z.S. cu aproape 1.000 litri. In crescătoriile de porci sporul numeric trebuie să fie dublu. Pentru a se atinge acest nivel, va trebui ca încă de pe acum să asigurăm fondul de furaje și o îmbunătățire a calității sale. De pildă, în T.K.Z.S. pentru fiecare vacă să se asigure cîte 12—15 tone furaje, la oi cîte 300—450 kg, iar pe cap de porc cîte 1.000 kilograme.

O altă condiție importantă este mecanizarea completă a muncii în ferme și crescătorii, folosirea mai rațională a izlazurilor și pășunilor alpine etc.

INTREBARE: De ce cadre dispune agricultura și cum sînt folosite aceste cadre?

RASPUNS: Pînă în anul 1944, la noi existau cu totul doar 1.090 agronomi, 681 medici veterinari și 628 silvicultori. In prezent, țara noastră dispune de peste 11.000 specialiști agricoli cu studii superioare, din care 8.622 au absolvit studiile instituțiilor de învățămînt superior după 9 septembrie 1944. Din 1944 și pînă în prezent au terminat școli medii circa 12.000 tehnicieni agronomi, zootehniști, veterinari și alți specialiști agricoli. Afară de aceștia au fost calificați peste 35.000 tractoriști, ajutori de tractoriști, combinieri, brigadieri-tractoriști și alți mecanizatori, peste 2.500 cooperatori au terminat cursurile școlilor de un an și trei ani pentru pregătirea cadrelor de conducere în T.K.Z.S.

Firește că acest număr nu este suficient. De aceea este absolut necesar ca pe viitor să asigurăm condițiile ca toți brigadierii și în general toți conducătorii de bază ai producției T.K.Z.S., să aibă studii superioare.

In prezent, agricultura noastră dispune de 61 stațiuni de cercetări științifice unde lucrează 663 lucrători științifici, pe cînd în trecut existau doar 37 institute de cercetări științifice agricole, stațiuni și cîmpuri experimentale, cu 168 lucrători științifici. Douăzeci și unu de cooperatori și specialiști agricoli sînt purtători ai titlului de „Erou al Muncii Socialiste", 167 fruntași ai recoltelor bogate sînt decorați cu ordinul „Gheorghi Dimitrov" iar peste 6.700 cu „Ordinul popular pentru muncă".

INTREBARE: Care sînt rezultatele obținute în creșterea nivelului de trai, material și cultural al cooperatorilor?

RASPUNS: Ca un rezultat al creșterii producției și reducerii prețului de cost, au crescut rapid și veniturile oamenilor muncii din agricultură.

Există multe indicații după care poate fi apreciată creșterea bunăstării materiale a cooperatorilor. Nu mă voi opri asupra tuturor acestor exemple cum sînt: electrificarea, amenajările, asistența socială, radioficarea, construcția caselor de cultură, lărgirea rețelei cinematografice sau constituirea fondului central de pensii cu care se asigură bătrînețea membrilor cooperativelor. Mă voi opri numai la două chestiuni — construcțiile de locuințe și culturalizarea. De la 9 septembrie 1944 și pînă la 31 decembrie 1957, în satele bulgărești s-au ridicat 387.952 case noi. Asta înseamnă că la fiecare a treia gospodărie țărănească s-a ridicat o casă nouă.

In capitalism numai o mică parte din copiii satelor aveau posibilitatea să-și continue studiile la școli medii și institute superioare, iar o treime din locuitorii adulți erau analfabeți. Acum, peste 85 la sută din tineret își continuă studiile fie la școlile medii de cultură generală, fie la școlile medii tehnice. In institutele superioare învață în prezent 40.308 studenți, față de 15.360 cîți erau înainte de anul 1944.

INTREBARE: Ce este mai caracteristic, în ultima vreme, în dezvoltarea T.K.Z.S.?

RASPUNS: Avînd în vedere superioritatea gospodăriilor agricole mari, în toamna anului 1958, cooperatorii din țara noastră au hotărît trecerea la comasarea gospodăriilor. Din toate cele 3.457 T.K.Z.S. existente, pînă la 15 decembrie 1958, 3.379 s-au comasat formînd 644 T.K.Z.S. S-a ajuns astăzi ca suprafața medie a unei gospodării comasate să fie de aproape 7.000 hectare, pe cînd înainte de această acțiune, pe o gospodărie agricolă cooperativă de muncă, revenea o suprafață medie de 1.100 ha. In unele raioane, gospodăriile comasate au ajuns la un perimetru de cca 10.000 ha; avem gospodării și cu 15.000—20.000 hectare și chiar mai mult.

Pentru conducerea cooperativelor comasate au fost trimise cadre de partid și de stat dintre cele mai calificate — secretari ai comitetelor de partid regionale și raionale, președinți și vicepreședinți ai sovietelor regionale și raionale și alte cadre de conducere.

Comasarea gospodăriilor agricole cooperative de muncă creează mari posibilități pentru descoperirea și folosirea deplină a rezervelor interne, pentru creșterea volumului producției agricole, a fondului indivizibil și a investițiilor capitale. Ea este o etapă superioară în dezvoltarea spre socialism a agriculturii Republicii Populare Bulgaria. Prin comasare se creează largi posibilități pentru trecerea la o etapă superioară în organizarea muncii în T.K.Z.S.

Caracteristic în structura T.K.Z.S. comasate este faptul că ele s-au identificat cu forma artelurilor colhoznice ale agriculturii sovietice, dat fiindcă odată cu comasarea a fost înlăturată și singura diferență care mai exista între T.K.Z.S. și colhozuri — renta. In primii ani de cooperativizare, pentru pămîntul adus, T.K.Z.S. au împărțit cooperatorilor drept rentă pînă la 30 la sută din veniturile obținute. La sfîrșitul anului 1957, partea pentru rentă a scăzut în medie pe țară la 4,92 la sută iar acum, în T.K.Z.S. comasate, renta a fost complet înlăturată.

INTREBARE: Ce aveți de spus despre colaborarea și schimbul de experiență între specialiștii agricoli bulgari și romîni?

RASPUNS: Intre țările noastre există legături de prietenie istorice. Poporul nostru își amintește cu recunoștință adîncă de atenția călduroasă cu care au fost înconjurați luptătorii noștri revoluționari pentru eliberarea Bulgariei de sub robia turcească. In prezent, aceste legături sînt și mai puternice în lupta comună pentru pace și socialism.

Deosebit de folositor pentru țara noastră s-a dovedit a fi importul din R. P. Romînă a vaccinului împotriva pestei porcine, care a ajutat să se reducă la minimum extinderea acestei periculoase boli. Tot atît de util a fost schimbul de experiență în domeniul cultivării și selecționării porumbului, în domeniul hidroameliorațiilor, al cercetărilor științifice etc. Intre țările noastre se face un larg schimb de semințe și material săditor, literatură tehnică și altele. Mulți dintre cooperatorii noștri sînt în legătură cu colectiviști din R. P. Romînă, cu care — prin vizite reciproce — fac un rodnic schimb de experiență.

Colaborarea frățească între R. P. Bulgaria și R. P. Romînă în domeniul agriculturii precum și în toate sectoarele activității economice și politice se dezvoltă pe baza principiilor socialiste, ale luptei pentru același țel — construirea socialismului în țările noastre, întărirea lagărului socialist.

PETKO BOIKINSKI

Sofia

STRĂLUCITE SUCCESE ALE POPORULUI SOVIETIC

Oamenii muncii din Uniunea Sovietică și din întreaga lume au luat cunoștință cu adîncă satisfacție de grandioasele înfăptuiri obținute pe tărîmul dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1958. Cifrele date publicității zilele trecute de Direcția Centrală de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. arată că anul care a trecut a fost anul unor strălucite succese în toate domeniile de activitate.

A cunoscut o și mai largă dezvoltare industria, și în primul rînd industria grea, baza dezvoltării necontenite a tuturor ramurilor economiei naționale. Volumul producției industriale a crescut cu 10 la sută. Anul trecut în Uniunea Sovietică au fost puse în funcțiune peste 800 de noi mari întreprinderi industriale de stat, au fost construite șapte furnale cu o capacitate totală de 4.900.000 tone fontă, patru cuptoare Martin, două oțelării electrice, un convertizor Bessemer, cîteva puternice baterii de cocs, 57 de mine și profiluri carbonifere, mari întreprinderi ale industriei ușoare și alimentare.

Au intrat în funcțiune primele trei agregate ale hidrocentralei de la Stalingrad, cea mai mare din lume, prima parte a noii centrale atomoelectrice cu o putere de 100.000 kW (puterea ei totală este de 600.000 kW), primele agregate ale marilor termocentrale de la Tom-Usinsk (Siberia) și Staro-Beșcevo (Ucraina).

In 1958, în Uniunea Sovietică au fost extrase cantități uriașe de tone de minereu de fier, cărbune, gaze naturale și au fost produse zeci și zeci de milioane de tone de fontă, oțel și laminate. A crescut la cifre impresionante producția de mașini-unelte, producția de energie electrică, de automobile, autocamioane și autobuze.

In ce privește producția agricolă, în anul 1958 recolta globală de cereale a U.R.S.S. a fost de 8.500.000.000 puduri, dintre care grîu — 4.600.000.000 puduri, iar bumbac brut — 4.400.000 tone. In comparație cu 1957, recolta globală de cereale a sporit cu 2.100.000.000 puduri sau cu o treime. Sarcina stabilită de Directivele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la sporirea producției sfeclei de zahăr a fost îndeplinită și depășită înainte cu doi ani de termenul stabilit. In 1958, colhozurile și sovhozurile din U.R.S.S. au sporit șeptelul de vite cornute mari cu 11 la sută față de anul precedent, printre care numărul vacilor — cu 8 la sută, al porcilor — cu 14 la sută, al oilor — cu 7 la sută. Față de anul 1957, producția animalieră a crescut cu 5 la sută — 11 la sută. In ce privește producția globală de lapte, în 1958 Uniunea Sovietică a depășit S.U.A., iar în ce privește producția totală de unt fabricat în întreprinderi industriale și în gospodării, U.R.S.S. a depășit S.U.A. încă din 1957.

După reorganizarea stațiunilor de mașini și tractoare, pînă la sfîrșitul anului 1958 peste 83 la sută din colhozuri au achiziționat de la acestea mijloace tehnice agricole. Colhozurile au cumpărat 482.000 tractoare, 250.000 combine cerealiere și multe alte mașini.

Mari succese au fost dobîndite pe tărîmul industriei bunurilor de larg consum. A sporit cu mult producția mărfurilor alimentare și a articolelor de îmbrăcăminte. S-au obținut de asemenea realizări deosebit de importante pe tărîmul construcției de locuințe, al învățămîntului și răspîndirii culturii în rîndul maselor.

Cum era și firesc realizările în dezvoltarea economiei au dus la creșterea venitului național și a bunăstării populației. In 1958 venitul național a fost cu 9 la sută mai mare ca în 1957. Veniturile reale ale populației au crescut în 1958 cu 5 la sută calculate pe fiecare om al muncii. Statul a acordat populației ajutoare și indemnizații pentru asigurările sociale, pensii, burse etc. în valoare de peste 215 miliarde ruble, față de 202 miliarde ruble în 1957. Veniturile bănești ale colhozurilor au fost de peste 130 miliarde ruble, crescînd, în comparație cu 1957, cu 38 la sută. In conformitate cu hotărîrea Congresului al XX-lea al P.C.U.S., în țară continuă să se reducă durata zilei de muncă, fără micșorarea salariului, la muncitorii și funcționarii din industrie.

Statul sovietic a acordat și acordă o deosebită atenție formării de specialiști cu înaltă calificare necesari dezvoltării continue a diferitelor ramuri ale economiei. Numărul specialiștilor cu studii de specialitate superioare și medii, care lucrează în economia națională, a crescut într-un an cu 10 la sută, cifrîndu-se la sfîrșitul anului 1958 la aproximativ 7.500.000.

In curînd în Uniunea Sovietică va avea loc cel de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S., care va dezbate grandiosul plan șeptenal a cărui înfăptuire va ridica economia Uniunii Sovietice pe cele mai înalte culmi. Pe întreg întinsul U.R.S.S. oamenii muncii au dezbătut și continuă să dezbată cifrele cuprinse în acest plan. Insuflețiți de marile realizări obținute pînă acum, ei întîmpină Congresul cu hotărîrea neclintită de a-și închina întreaga lor energie sarcinilor pe care le va dezbate și le va stabili cel mai înalt for al partidului.

In apărarea lui Manolis Glezos

De cîtva timp situația din Grecia se află în centrul atenției opiniei publice mondiale. Ce se întîmplă? Pentru a stăvili nemulțumirile crescînde provocate de politica guvernului și a lovi în mișcarea democratică, cercurile diriguitoare de aici au recurs la provocări grosolane împotriva fruntașilor acestei mișcări. O serie de membri și simpatizanți ai Uniunii Democrate de stînga (E.D.A.), partid care exprimă interesele maselor largi ale celor ce muncesc, au fost zvîrliți în închisori și sînt supuși la persecuții sîngeroase.

Anul trecut, în ziua de 5 decembrie, pe o stradă din Atena a fost arestat Manolis Glezos, membru în comitetul administrativ al partidului E.D.A. și directorul ziarului „Avghi", editat de acest partid. Glezos este un luptător democrat de seamă și erou național al Greciei. Numele său este cunoscut nu numai în Grecia ci și peste granițele ei. Acum 18 ani, în noaptea de 30 spre 31 mai, cînd trupele hitleriste, cotropind Creta, au desăvîrșit ocuparea Greciei, Glezos s-a urcat printr-un tunel secret din peștera Agravlos pe Acropole, care era păzit de un detașament german, și, riscîndu-și viața, a smuls de acolo steagul fascist. El l-a făcut bucăți și l-a aruncat într-o fîntînă din galeria subterană.

In scurt timp întreaga Grecie a aflat această veste. Fapta eroică a tînărului patriot a avut un puternic răsunet în rîndul poporului, chemîndu-l la luptă și ea a fost începutul mișcării de rezistență în Grecia.

Glezos s-a încadrat și a luat parte cu toate puterile sale la această mișcare. După eliberarea Greciei, el a continuat lupta pentru independența patriei sale. Pentru participarea la mișcarea democratică, Glezos a fost aruncat în închisoare și condamnat de trei ori la moarte. Protestul forțelor democratice din lumea întreagă l-au salvat.

Acum viața lui Manolis Glezos se află din nou în primejdie. El urmează să fie judecat de același tribunal militar care l-a trimis la moarte pe Beloianis. Pe Glezos, căruia i se aduce nedreapta învinuire de trădător de patrie, îl amenință pedeapsa cu moartea sau închisoare pe viață.

Arestarea lui Glezos a stîrnit o puternică indignare și un val de proteste în Grecia și în toate țările lumii. Zilnic pe adresa primului ministru grec, a parlamentului, a redacțiilor diferitelor ziare sosesc numeroase telegrame și scrisori din partea organizațiilor politice, sindicale, obștești, de la ziariști, oameni de știință și cultură. Prin aceste telegrame și scrisori se cere eliberarea lui Glezos și încetarea prigoanei dezlănțuite împotriva democraților.

Oamenii muncii din patria noastră protestează cu energie împotriva actului samavolnic săvîrșit de autoritățile grecești. Ei se alătură din toată inima glasului opiniei publice mondiale care cere ca Manolis Glezos, fiu iubit al poporului său, să fie pus în libertate.

NOTE

Ciudate culturi vest-germane

Despre soarta pe care au hărăzit-o agriculturii din țara lor actualii dregători ai Germaniei apusene, vorbește și faptul că numai în doi ani, în Renania au fost sustrase agriculturii circa 8.000 de hectare, din care peste 6.000 de hectare pămînturi cultivabile. Pe aceste terenuri au fost instalate aerodromuri, cîmpuri de instrucție și alte „obiective strategice".

Situația exproprierilor de pămînturi arabile pentru construirea diverselor „obiective strategice" a devenit, în Germania occidentală, o adevărată problemă. An de an, mii de gospodării țărănești mici și mijlocii, sînt jertfite poftelor revanșarde ale cercurilor conducătoare, pofte întreținute de monopoliștii americani, meșteri neîntrecuți în a scoate castanele din foc cu mîinile altora. „Astăzi sînt necesare mai multe terenuri în scopuri militare decît chiar în perioada regimului hitlerist" declara, cu prilejul unui miting, președintele Uniunii țăranilor din Bavaria. Ruinarea treptată a gospodăriilor țărănești (peste 100.000, după o relatare mai veche a presei germane) nu împiedică pe militariștii de la Bonn să continue creșterea unor asemenea „culturi" pe tot cuprinsul Germaniei occidentale.

In Germania occidentală — unde în treacăt fie spus, nu s-a înfăptuit vreo reformă agrară — 14.000 de moșieri posedă peste 6 milioane de hectare! In Bavaria, de exemplu, în timp ce 200.000 de mici gospodării țărănești au 495.000 de hectare, un mănunchi de 3.000 de mari proprietari, posedă 1.600.000 de hectare de pămînt. Bineînțeles că sustragerea de pămînturi în scopuri „strategice" se face exclusiv pe spinarea micilor proprietari. Cum s-ar zice, comentariile sînt de prisos.

De un veac cu jugul pe grumaz

300 de ani de jug turcesc. Aproape 100 de ani de jug britanic. Nedreptate și crimă, jug pe grumaz. Sătui de mizerie și asuprire, grecii din Cipru cer libertate, cer dreptul să-și ia soarta în propriile lor mîini. Guvernatorul englez răspunde acestor cereri legitime printr-o teroare cruntă. El folosește mijloace fasciste: spînzurători, gloanțe, închisori, lagăre. In munții din nord-vestul insulei Cipru, cad mii de patrioți greci, și guvernatorul insulei dă comunicate în care se arată cîți așa ziși „teroriști" au fost măcelăriți pe loc sau făcuți prizonieri. Dar în același timp, ziarul britanic „News Chronicle" din Londra mărturisește că despre aceste lucruri nu se poate scrie „fără mîhnire și rușine". *Diplomația britanică folosește huligani turci, ațîțîndu-i împotriva populației grecești pentru ca pretextînd aceste incidente sîngeroase să-și mențină mai departe silnicia. Unele reviste americane mai și găsesc motiv de haz în toate acestea. Astfel, săptămînalul* „Harper's Magazine" *descrie o scenă din multe altele petrecute în timpul desfășurării proceselor la tribunalul din Nikosia, capitala Ciprului:*

— „Inainte de pronunțarea sentinței mai ai ceva de spus?" întreabă președintele, ridicîndu-se în picioare.

— „Lupt să-mi apăr patria. Aceasta nu se numește o vină. Nu puteți...

— „Putem! Mihaiilidis, te condamnăm la moarte prin spînzurătoare."

Revista americană găsește că în acest dialog dintre un inculpat și un judecător este o... mică glumă.

„COLABORARE"

Inrăutățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii din Franța este o consecință a politicii guvernului, care a trecut greutățile financiare (legate de războiul din Algeria și de recenta „piață comună") pe umerii păturilor muncitoare ale populației.

(ZIARELE)

Reprezentantul „Pieței comune": — **Fă-mi un loc amice, că trebuie să trag și eu!!**

(desen de NIC. NICOLAESCU)

In raionul Domnești 5.049 membri înscriși în U.C.F.S.

Făcînd un scurt bilanț asupra activității sportive depusă pe anul 1958, sătenii din comunele și satele raionului Domnești, se pot mîndri cu rezultate frumoase. Numeroși tineri au participat la o serie de competiții de masă cum a fost Spartachiada de Vară, unde echipa de volei din Clinceni a cucerit titlul de campioană regională; la crosurile „1 Mai" și „7 Noiembrie" ca și la campionatul regional de atletism, unde tînăra Olga Borangic din Crevedia a cîștigat 3 titluri (la probele: 100 m. plat, înălțime și săritură în lungime) și 2 titluri la campionatul regional de tir, obținute de Ion Neacșu (Domnești). De asemenea, la campionatele regionale de handbal, baschet, ciclism, etc., tinerii din raionul Domnești, au ocupat numeroase locuri fruntașe. La campionatul raional de fotbal au participat 11 echipe care au fost împărțite în două serii. In prima serie, în tur, echipa „Recolta" G.A.S. Domnești s-a clasat pe primul loc.

Printre colectivele sportive fruntașe din acest raion, se numără „Infrățirea" din Bolintinul din Vale, „Recolta" S.M.T. Ciorogîrla, „Recolta" G.A.S. Domnești etc. De altfel, primul colectiv, „Infrățirea" Bolintinul din Vale, conduce în „Concursul bilanț" cu premii organizat de U.C.F.S. Reamintim că acest concurs a fost inițiat cu scopul de a stimula noile colective sportive din mediul sătesc să desfășoare o largă activitate sportivă și să dezvolte bazele sportive. Și în această privință, o serie de colective din raionul Domnești au realizat, în mare parte, obiectivele prevăzute în acest „Concurs bilanț". Totuși, față de posibilitățile existente, se putea realiza mai mult. Mai sînt colective sportive care duc o activitate sporadică, cum sînt: „Recolta" Slobozia, „Avîntul" Florești, „Recolta" Stoenești, „1 Mai" Găstiști etc.

Pentru a remedia aceste lipsuri, U.C.F.S. raionul Domnești, a organizat luna trecută o serie de brigăzi compuse din activiști sportivi și tineri din organizațiile U.T.M., A.V.S.A.P., care s-au deplasat în diferite comune. Și rezultatele obținute sînt mulțumitoare. Au fost reorganizate o serie de colective sportive, iar numărul membrilor a crescut simțitor. Pînă la 15 decembrie 1958 s-au înscris în U.C.F.S., 5049 de membri, astfel că raionul Domnești și-a îndeplinit angajamentul luat de a face 5.000 membri pînă la sfîrșitul anului.

In prezent acțiunea de înscriere de noi membri în U.C.F.S. continuă.

M. LER

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".